

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2020/C 27/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
--------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2020/C 27/02	spojené veci C-609/17 a C-610/17: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. novembra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Työtuomioistuin – Fínsko) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) a Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Článok 153 ZFEÚ – Minimálne požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia pre organizáciu pracovného času – Smernica 2003/88/ES – Článok 7 – Právo na platenú dovolenku za kalendárny rok v trvaní najmenej štyroch týždňov – Článok 15 – Vnútroštátne ustanovenia a kolektívne zmluvy, ktoré sú priaznivejšie pre ochranu bezpečnosti a zdravia pracovníkov – Pracovníci, ktorí sú práceneschopní počas obdobia čerpania platenej dovolenky za kalendárny rok z dôvodu choroby – Odmietnutie prevodu tejto dovolenky, keď neuskutočnenie prevodu nekráti skutočnú dĺžku platenej dovolenky za kalendárny rok pod štyri týždne – Článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie – Neuplatniteľnosť v prípade nevykonávania práva Únie v zmysle článku 51 ods. 1 Charty základných práv)	2
--------------	---	---

2020/C 27/03	Vec C-198/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen – Švédsko) – CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o. v konkurze (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Články 4 a 6 – Konkurzné konania – Rozhodné právo – Európske konanie o platobnom rozkaze – Nezaplatenie zmluvnej pohľadávky pred vyhlásením konkurzu – Námieta započítania založená na zmluvnej pohľadávke, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu)	3
2020/C 27/04	spojené veci C-203/18 a C-374/18: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. novembra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln – Nemecko) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18) a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V./Deutsche Post AG (C-374/18) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 561/2006 – Cestná doprava – Sociálne ustanovenia – Vozidlá používané na dodávku zásielok v rámci univerzálnych poštových služieb – Výnimky – Vozidlá čiastočne používané pre takúto dodávku – Smernica 97/67/ES – Článok 3 ods. 1 – „Univerzálna služba“ – Pojem)	4
2020/C 27/05	Vec C-379/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Deutsche Lufthansa AG/Land Berlin (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Letecká doprava – Smernica 2009/12/ES – Články 3 a 6 – Článok 11 ods. 1 a 7 – Letiskové poplatky – Ochrana práv užívateľov letiska – Možnosť riadiaceho orgánu letiska dohodnúť sa na poplatkoch nižších, ako sú tie, ktoré schválil nezávislý dozorný orgán – Opravné prostriedky užívateľa letiska – Incidenčné napadnutie na občianskoprávnom súde rozhodujúcim o spravodlivom zaobchádzaní)	5
2020/C 27/06	Vec C-400/18: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie – Belgicko) – Infohos/Belgische Staat (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 13 A ods. 1 písm. f) – Oslobodenia – Poskytovanie služieb nezávislými skupinami osôb – Služby poskytované členom a nečlenom)	5
2020/C 27/07	spojené veci C-585/18, C-624/18 a C-625/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. novembra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Sąd Najwyższy – Poľsko) – A. K./Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) a CP (C-624/18), DO (C-625/18)/Sąd Najwyższy (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Zákaz diskriminácie na základe veku – Zníženie veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) – Článok 9 ods. 1 – Právo podať žalobu – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Účinná súdna ochrana – Zásada nezávislosti súdov – Vytvorenie nového senátu v rámci Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorý je príslušný, najmä pokiaľ ide o veci týkajúce sa odchodu sudcov tohto súdu do dôchodku – Senát zložený z nových sudcov, ktorí boli vymenovaní prezidentom Poľskej republiky na návrh Štátnej súdnej rady – Nezávislosť uvedenej rady – Právomoc neuplatniť vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá nie je v súlade s právom Únie – Prednosť práva Únie)	6
2020/C 27/08	Vec C-678/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dizajny – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Článok 90 ods. 1 – Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení – Právomoc vnútroštátnych súdov prvého stupňa – Výlučná právomoc súdov uvedených v tomto ustanovení)	7
2020/C 27/09	Vec C-706/18: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 20. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgicko) – X/Belgische Staat (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Prísťahovalecká politika – Právo na zlúčenie rodiny – Smernica 2003/86/ES – Článok 5 ods. 4 – Rozhodnutie o žiadosti o zlúčenie rodiny – Dôsledky nedodržania lehoty na prijatie rozhodnutia – Automatické vydanie povolenia na pobyt)	8

2020/C 27/10	Vec C-737/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 20. novembra 2019 – Portugalská republika/Európska komisia (Odvolanie – Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) – Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV) – Výdavky vylúčené z financovania Európskou úniou – Výdavky vynaložené Portugalskou republikou).....	9
2020/C 27/11	Vec C-270/19 P: Odvolanie podané 28. marca 2019: WB proti uzneseniu Všeobecného súdu (tretia komora) z 23. januára 2019 vo veci T-579/18, WB/Komisia	9
2020/C 27/12	Vec C-271/19 P: Odvolanie podané 28. marca 2019: WB proti uzneseniu Všeobecného súdu (tretia komora) z 23. januára 2019 vo veci T-329/18, WB/Komisia	10
2020/C 27/13	Vec C-373/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 13. mája 2019 – Finanzamt München Abteilung III/Dubrovin & Tröger GbR – Aquatics	10
2020/C 27/14	Vec C-593/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz) (Rakúsko) 5. augusta 2019 – SK Telecom Co. Ltd.	11
2020/C 27/15	Vec C-607/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 12. augusta 2019 – Husqvarna AB/Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG	11
2020/C 27/16	Vec C-641/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 30. augusta 2019 – EU/PE Digital GmbH	12
2020/C 27/17	Vec C-685/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Frankenthal (Nemecko) 17. septembra 2019 – OK/Daimler AG	13
2020/C 27/18	Vec C-703/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny (Poľsko) 24. septembra 2019 – J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach.....	14
2020/C 27/19	Vec C-707/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Łodzi (Poľsko) 23. septembra 2019 – K.S./A.B.....	15
2020/C 27/20	Vec C-769/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sąd (Bulharsko) 21. októbra 2019 – trestné konanie proti UC a TD.....	16
2020/C 27/21	Vec C-770/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Nürnberg (Nemecko) 21. októbra 2019 – Myflyright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A	16
2020/C 27/22	Vec C-772/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 22. októbra 2019 – Bartosch Airport Supply Services.....	17
2020/C 27/23	Vec C-775/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 22. októbra 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH/Hauptzollamt Singen	17
2020/C 27/24	Vec C-784/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sąd Varna (Bulharsko) 22. októbra 2019 – „TEAM POWER EUROPE“ EOOD/Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prihodite – Varna.....	18

2020/C 27/25	Vec C-785/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko) 23. októbra 2019 – Koch Media GmbH/HC	19
2020/C 27/26	Vec C-792/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln (Nemecko) 28. októbra 2019 – TUIfly GmbH/EUflight.de GmbH	20
2020/C 27/27	Vec C-797/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 24. októbra 2019 – B-GmbH/Finanzamt D.	21
2020/C 27/28	Vec C-800/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poľsko) 30. októbra 2019 – SM/Mittelbayerischer Verlag KG	22
2020/C 27/29	Vec C-801/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upravni sud u Zagrebu (Chorvátsko) 31. októbra 2019 – FRANCK d.d., Zagreb/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb	23
2020/C 27/30	Vec C-807/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijsky rajonen sad (Bulharsko) 4. novembra 2019 – „DSK Bank“ EAD a „FrontEx International“ EAD	24
2020/C 27/31	Vec C-824/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Värchoven administrativen sad (Bulharsko) 12. novembra 2019 – TC, UB/Komisia za zaštita ot diskriminacia, VA	24
2020/C 27/32	Vec C-830/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal tribunal de première instance de Namur (Belgicko) 15. novembra 2019 – C.J./Région wallonne	25
2020/C 27/33	Vec C-848/19 P: Odvolanie podané 20. novembra 2019: Spolková republika Nemecko proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. septembra 2019 vo veci T-883/16, Poľská republika/Európska komisia...	26
2020/C 27/34	Vec C-826/19 P: Odvolanie podané 26. novembra 2019: Česká republika proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 12. septembra 2019 vo veci T-629/17, Česká republika/Komisia	27
Všeobecný súd		
2020/C 27/35	Vec T-607/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. decembra 2019 – Yieh United States Steel/Komisia („Dumping – Dovozy plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovanej za studena s pôvodom v Číne a na Taiwane – Konečné antidumpingové clo – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1429 – Článok 2 ods. 3 a 5 nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 3 a 5 nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia 2016/1036] – Výpočet normálnej hodnoty – Výpočet výrobných nákladov – Predaj podobného výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu v krajine vývozu“)	29
2020/C 27/36	Vec T-808/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. decembra 2019 – Pethke/EUIPO („Verejná služba – Úradníci – Hodnotiaca správa – Zákonnosť postupov hodnotenia a odvolacieho hodnotenia – Povinnosť nestrannosti odvolacieho hodnotiteľa“)	30

2020/C 27/37	Vec T-644/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembra 2019 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie DermoFaes Atopiderm – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie Dermowas – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	30
2020/C 27/38	Vec T-658/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. decembra 2019 – Hästens Sängar/EUIPO (Zobrazenie opakujúcich sa štvorcov) („Ochranná známka Európskej únie – Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu – Obrazová ochranná známka zobrazujúca opakujúce sa štvorce – Absolútny dôvod zamietnutia – Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	31
2020/C 27/39	Vec T-665/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembra 2019 – Soundio/EUIPO – Telefónica Germany (Vibble) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia – Slovná ochranná známka Vibble – Staršia nemecká slovná ochranná známka vybe – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	32
2020/C 27/40	Vec T-726/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembra 2019 – Mélin/Parlament („Inštitucionálne právo – Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu – Príspevok na asistenta poslanca Parlamentu – Vymáhanie neoprávnené vyplatených súm – Povinnosť odôvodnenia – Nedoručenie prílohy rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje vymáhanie“)	32
2020/C 27/41	Vec T-736/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembra 2019 – Runnebaum Invest/EUIPO Berg Toys Beheer (Bergsteiger) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie Bergsteiger – Staršia slovná ochranná známka Beneluxu a staršia obrazová a slovná ochranná známka Európskej únie BERG – relatívny dôvod zamietnutia – Článok 47 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Prípustnosť návrhu na predloženie dôkazu o riadnom používaní – Neexistencia pravdepodobnosti zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001“)	33
2020/C 27/42	Vec T-672/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 22. novembra 2019 – Pyke/EUIPO („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Spätvzatie námietky – Zastavenie konania“)	34
2020/C 27/43	Vec T-525/19 RII: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 11. novembra 2019 – Interling a i./Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Program s názvom ‚Podpora EÚ pri dosahovaní čistejšieho ovzdušia v Kosove‘ – Postup verejného obstarávania EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Rozhodnutie o zamietnutí odkladu výkonu rozhodnutia o vylúčení uchádzača z ďalšieho postupu – Nový návrh na nariadenie predbežných opatrení – Článok 159 rokovacieho poriadku – Nepripustnosť“)	35
2020/C 27/44	Vec T-730/19: Žaloba podaná 25. októbra 2019 – PNB Banka a i./ECB	35
2020/C 27/45	Vec T-732/19: Žaloba podaná 25. októbra 2019 – PNB Banka a i./SRB	36
2020/C 27/46	Vec T-740/19: Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Laird/Komisia	38
2020/C 27/47	Vec T-741/19: Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Sedgwick Overseas/Komisia	39
2020/C 27/48	Vec T-742/19: Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Chemring Group a CHG Overseas/Komisia	41
2020/C 27/49	Vec T-743/19: Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Hyperion Insurance Group a HIG Finance/Komisia	43

2020/C 27/50	Vec T-745/19: Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Spirax-Sarco Engineering a SpiraxSarco Overseas/Komisia	44
2020/C 27/51	Vec T-747/19: Žaloba podaná 31. októbra 2019 – DS Smith a DS Smith International/Komisia.	46
2020/C 27/52	Vec T-748/19: Žaloba podaná 1. novembra 2019 – The Vitec Group/Komisia.	48
2020/C 27/53	Vec T-751/19: Žaloba podaná 4. novembra 2019 – Reckitt Benckiser Investments/Komisia.	49
2020/C 27/54	Vec T-752/19: Žaloba podaná 5. novembra 2019 – Inchcape/Komisia.	51
2020/C 27/55	Vec T-754/19: Žaloba podaná 7. novembra 2019 – Stagecoach Group/Komisia	53
2020/C 27/56	Vec T-755/19: Žaloba podaná 6. novembra 2019 – BBA International Investments/Komisia.	54
2020/C 27/57	Vec T-756/19: Žaloba podaná 7. novembra 2019 – WPP Jubilee a i./Komisia	56
2020/C 27/58	Vec T-758/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – W. S. Atkins International/Komisia	57
2020/C 27/59	Vec T-759/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Yalwen/Komisia	59
2020/C 27/60	Vec T-777/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – CAPA a i./Komisia	61
2020/C 27/61	Vec T-791/19: Žaloba podaná 15. novembra 2019 – Sped-Pro S.A./Komisia	61
2020/C 27/62	Vec T-801/19: Žaloba podaná 20. novembra 2019 – DTE Systems/EUIPO – Speed Buster (PedalBox +)	63
2020/C 27/63	Vec T-805/19: Žaloba podaná 21. novembra 2019 – Ultrasun/EUIPO (ultrasun).	64
2020/C 27/64	Vec T-806/19: Žaloba podaná 21. novembra 2019 – Govern d'Andorra/EUIPO (Andorra)	64
2020/C 27/65	Vec T-808/19: Žaloba podaná 25. novembra 2019 – Silgan International a Silgan Closures/Komisia	65
2020/C 27/66	Vec T-809/19: Žaloba podaná 22. novembra 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico)	66
2020/C 27/67	Vec T-814/19: Žaloba podaná 22. novembra 2019 – Nutravita/EUIPO – Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul).	67
2020/C 27/68	Vec T-817/19: Žaloba podaná 27. novembra 2019 – Olimp Laboratories/EUIPO – OmniVision (Hydrovision)	68

2020/C 27/69	Vec T-818/19: Žaloba podaná 27. novembra 2019 – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Support pillows).....	69
2020/C 27/70	Vec T-819/19: Žaloba podaná 2. decembra 2019 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready)	70
2020/C 27/71	Vec T-821/19: Žaloba podaná 2. decembra 2019 – Herlyn a Beck/EUIPO – Brillux (B.home).....	70
2020/C 27/72	Vec T-822/19: Žaloba podaná 3. decembra 2019 – Asoliva a Anierac/Komisia	71
2020/C 27/73	Vec T-189/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 25. novembra 2019 – Lipitalia 2000 a Assograssi/Komisia	72
2020/C 27/74	Vec T-290/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 26. novembra 2019 – Stada Arzneimittel/EUIPO (Vyobrazenie dvoch vertikálne usporiadaných zakrivených červených prúžkov).....	72

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2020/C 27/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 19, 20.1.2020

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 10, 13.1.2020

Ú. v. EÚ C 432, 23.12.2019

Ú. v. EÚ C 423, 16.12.2019

Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019

Ú. v. EÚ C 406, 2.12.2019

Ú. v. EÚ C 399, 25.11.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. novembra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Työtuomioistuin – Fínsko) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry/Hyvinvointialan liitto ry (C-609/17) a Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Satamaoperaattorit ry (C-610/17)

(spojené veci C-609/17 a C-610/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Článok 153 ZFEÚ – Minimálne požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia pre organizáciu pracovného času – Smernica 2003/88/ES – Článok 7 – Právo na platenú dovolenku za kalendárny rok v trvaní najmenej štyroch týždňov – Článok 15 – Vnútroštátne ustanovenia a kolektívne zmluvy, ktoré sú priaznivejšie pre ochranu bezpečnosti a zdravia pracovníkov – Pracovníci, ktorí sú práceneschopní počas obdobia čerpania platenej dovolenky za kalendárny rok z dôvodu choroby – Odmietnutie prevodu tejto dovolenky, keď neuskutočnenie prevodu nekráti skutočnú dĺžku platenej dovolenky za kalendárny rok pod štyri týždne – Článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie – Neuplatniteľnosť v prípade nevykonávania práva Únie v zmysle článku 51 ods. 1 Charty základných práv)

(2020/C 27/02)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Työtuomioistuin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

(Vec C-609/17)

Žalobkyňa: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry

Žalovaná: Hyvinvointialan liitto ry

za účasti: Fimlab Laboratoriot Oy (C-609/17)

(Vec C-610/17)

Žalobkyňa: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Žalovaná: Satamaoperaattorit ry

za účasti: Kemi Shipping Oy

Výrok rozsudku

1. Článok 7 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnym právnym predpisom a kolektívnym zmluvám, ktoré priznávajú dni platenej dovolenky za kalendárny rok nad rámec minimálnej doby štyroch týždňov stanovenej v uvedenom ustanovení, avšak vylučujú prevod týchto dní dovolenky z dôvodu choroby.

2. Článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie v spojení s jej článkom 51 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že sa v prípade takých vnútroštátnych právnych predpisov a kolektívnych zmlúv neuplatní.

(¹) Ú. v. EÚ C 13, 15.1.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen – Švédsko) – CeDe Group AB/KAN Sp. z o.o. v konkurze

(Vec C-198/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Články 4 a 6 – Konkurzné konania – Rozhodné právo – Európske konanie o platobnom rozkaze – Nezaplatenie zmluvnej pohľadávky pred vyhlásením konkurzu – Námietačka započítania založená na zmluvnej pohľadávke, ktorá vznikla pred vyhlásením konkurzu)

(2020/C 27/03)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta domstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: CeDe Group AB

Žalovaná: KAN Sp. z o.o. v konkurze

Výrok rozsudku

Článok 4 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, zmeneného nariadením Rady (ES) č. 788/2008 z 24. júla 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatní na žalobu, ktorú podal správca konkurznej podstaty spoločnosti v konkurze, usadenej v prvom členskom štáte, a to s cieľom získať platbu za tovar dodaný v rámci plnenia zmluvy uzatvorenej pred tým, ako bolo voči tejto spoločnosti začaté konkurzné konanie, pričom táto žaloba bola podaná proti inej spoločnosti, ktorá je jej zmluvným partnerom a je usadená v druhom členskom štáte.

(¹) Ú. v. EÚ C 190, 4.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. novembra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podali Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln – Nemecko) – Deutsche Post AG, Klaus Leymann/Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18) a UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V./Deutsche Post AG (C-374/18)

(spojené veci C-203/18 a C-374/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 561/2006 – Cestná doprava – Sociálne ustanovenia – Vozidlá používané na dodávku zásielok v rámci univerzálnych poštových služieb – Výnimky – Vozidlá čiastočne používané pre takúto dodávku – Smernica 97/67/ES – Článok 3 ods. 1 – „Univerzálna služba“ – Pojem)

(2020/C 27/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátne súdy, ktoré podali návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Deutsche Post AG, Klaus Leymann (C-203/18), UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. (C-374/18)

Žalovaní: Land Nordrhein-Westfalen (C-203/18), Deutsche Post AG (C-374/18)

Výrok rozsudku

1. Ustanovenie vnútroštátneho práva, o aké ide vo veci samej, ktoré doslovne preberá ustanovenia článku 13 ods. 1 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 165/2014 zo 4. februára 2014, v rozsahu, v akom sa uplatňuje na vozidlá s maximálnou prípustnou hmotnosťou väčšou ako 2,8 tony, ale nepresahujúcou 3,5 tony, a ktoré z tohto dôvodu nepatria do pôsobnosti nariadenia č. 561/2006, zmeneného nariadením č. 165/2014, sa má vykladať výlučne na základe práva Únie, ako ho vykladá Súdny dvor, pokiaľ sa tieto ustanovenia stali vnútroštátnym právom uplatniteľnými na také vozidlá priamo a nepodmiene.
2. Článok 13 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 561/2006, zmeneného nariadením č. 165/2014, sa má vykladať v tom zmysle, že výnimka, ktorú stanovuje, sa týka len vozidiel alebo jazdných súprav, ktoré sa používajú výlučne počas určitej dopravnej operácie na účely dodania zásielok v rámci univerzálnej poštovej služby.
3. Článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že v súvislosti so zásielkou sa poskytujú dodatočné plnenia, akými sú vyzdvihnutie s časovým rozpätím alebo bez časového rozpätia, overenie veku, dobierka, doručenie na náklady adresáta do 31,5 kilogramov, zmena zásielky, zaslanie späť na adresu odosielateľa, ak sa zásielku nepodarí doručiť, ako aj výber dňa a hodiny doručenia podľa vlastného výberu, predstavuje prekážku pre to, aby sa táto zásielka považovala za vykonanú v rámci „univerzálnej služby“ v zmysle tohto ustanovenia, a preto za zásielku doručovanú „ako súčasť univerzálnej služby“ na účely uplatnenia výnimky stanovenej v článku 13 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 561/2006, zmeneného nariadením č. 165/2014.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.
Ú. v. EÚ C 328, 17.9.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Deutsche Lufthansa AG/Land Berlin

(Vec C-379/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Letecká doprava – Smernica 2009/12/ES – Články 3 a 6 – Článok 11 ods. 1 a 7 – Letiskové poplatky – Ochrana práv užívateľov letiska – Možnosť riadiaceho orgánu letiska dohodnúť sa na poplatkoch nižších, ako sú tie, ktoré schválil nezávislý dozorný orgán – Opravné prostriedky užívateľa letiska – Incidenčné napadnutie na občianskoprávnom súde rozhodujúcom o spravodlivom zaobchádzaní)

(2020/C 27/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Deutsche Lufthansa AG

Žalovaný: Land Berlin

za účasti: Berliner Flughafen GmbH, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok rozsudku

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/12/ES z 11. marca 2009 o letiskových poplatkoch, a najmä jej článok 3, článok 6 ods. 5 písm. a), ako aj jej článok 11 ods. 1 a 7, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré umožňuje riadiacemu orgánu letiska dohodnúť si s užívateľom letiska iné letiskové poplatky, ako sú poplatky stanovené týmto riadiacim orgánom a schválené nezávislým dozorným orgánom v zmysle tejto smernice.
2. Smernica 2009/12 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takému výkladu vnútroštátneho práva, podľa ktorého užívateľ letiska nemôže priamo spochybniť rozhodnutie o schválení systému letiskových poplatkov zo strany nezávislého dozorného orgánu, ale môže podať žalobu proti riadiacemu orgánu letiska na občianskoprávnom súde a len pri tejto príležitosti namietat, že poplatok stanovený v systéme letiskových poplatkov, ktorý musí platiť tento užívateľ, nie je v súlade so spravodlivým zaobchádzaním.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie – Belgicko) – Infohos/Belgische Staat

(Vec C-400/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 13 A ods. 1 písm. f) – Oslobodenia – Poskytovanie služieb nezávislými skupinami osôb – Služby poskytované členom a nečlenom)

(2020/C 27/06)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van Cassatie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Infohos

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok rozsudku

Článok 13 A ods. 1 písm. f) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, o aké ide vo veci samej, podľa ktorého oslobodenie od dane z pridanej hodnoty (DPH) podlieha podmienke, aby nezávislé skupiny osôb poskytovali služby výlučne svojim členom, čo má za následok, že také skupiny, ktoré poskytujú služby aj subjektom, ktoré nie sú ich členmi, sú v plnom rozsahu zdaniteľnými osobami na účely DPH, a to aj pokiaľ ide o služby poskytované svojim členom.

(¹) Ú. v. EÚ C 301, 27.8.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. novembra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Sąd Najwyższy – Poľsko) – A. K./Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18) a CP (C-624/18), DO (C-625/18)/Sąd Najwyższy

(spojené veci C-585/18, C-624/18 a C-625/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Zákaz diskriminácie na základe veku – Zníženie veku odchodu do dôchodku sudcov Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) – Článok 9 ods. 1 – Právo podať žalobu – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Účinná súdna ochrana – Zásada nezávislosti súdov – Vytvorenie nového senátu v rámci Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), ktorý je príslušný, najmä pokiaľ ide o veci týkajúce sa odchodu sudcov tohto súdu do dôchodku – Senát zložený z nových sudcov, ktorí boli vymenovaní prezidentom Poľskej republiky na návrh Štátnej súdnej rady – Nezávislosť uvedenej rady – Právomoc neuplatniť vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá nie je v súlade s právom Únie – Prednosť práva Únie)

(2020/C 27/07)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: A. K. (C-585/18), CP (C-624/18), DO (C-625/18)

Žalovaní: Krajowa Rada Sądownictwa (C-585/18), Sąd Najwyższy (C-624/18), (C-625/18)

za účasti: Prokurator Generalny, ktorého zastupuje Prokurator Krajowa

Výrok rozsudku

1. Konanie o otázkach, ktoré položila Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (senát pre pracovnoprávne veci a veci sociálneho zabezpečenia) Sąd Najwyższy (Najvyšší súd, Poľsko) vo veci C-585/18, ako aj o prvej otázke, ktorú ten istý senát položil vo veciach C-624/18 a C-625/18, sa zastavuje.
2. Na druhú a tretiu otázku, ktoré uvedený súd položil vo veciach C-624/18 a C-625/18, je potrebné odpovedať takto:

Článok 47 Charty základných práv Európskej únie a článok 9 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby spory týkajúce sa uplatňovania práva Únie mohli patriť do výlučnej právomoci orgánu, ktorý nie je nezávislým a nestranným súdom v zmysle prvého z týchto ustanovení. Tak je to v prípade, ak objektívne podmienky, za ktorých bol vytvorený dotknutý orgán, a jeho vlastnosti, ako aj spôsob, akým boli vymenovaní jeho členovia, môžu vo vnímaní osôb podliehajúcich súdnej právomoci vyvolávať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť tohto orgánu vonkajšími činiteľmi, predovšetkým priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom, a môžu tak viesť k absencii dojmu nezávislosti alebo nestrannosti uvedeného orgánu, ktorá by mohla narušiť dôveru, ktorú musí súdnictvo v demokratickej spoločnosti vzbudzovať u uvedených osôb podliehajúcich súdnej právomoci. Vnútroštátnemu súdu prislúcha po zohľadnení všetkých relevantných okolností, ktoré sú mu známe, určiť, či je to tak, pokiaľ ide o orgán, ako je disciplinárny senát Sąd Najwyższy (Najvyšší súd).

V takom prípade sa zásada prednosti práva Únie má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladá povinnosť neuplatniť ustanovenie vnútroštátneho práva, podľa ktorého je na rozhodovanie sporov vo veciach samých príslušný výlučne uvedený orgán, a to tak, aby tieto spory mohli byť preskúmané súdom, ktorý spĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti uvedené vyššie a ktorý by bol príslušný v dotknutej oblasti, ak by tomu nebránilo uvedené ustanovenie.

(¹) Ú. v. EÚ C 44, 8.2.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

(Vec C-678/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dizajny – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Článok 90 ods. 1 – Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení – Právomoc vnútroštátnych súdov prvého stupňa – Výlučná právomoc súdov uvedených v tomto ustanovení)

(2020/C 27/08)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

Výrok rozsudku

Článok 90 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že súdy členských štátov príslušné na nariadenie predbežných alebo ochranných opatrení v súvislosti s národným dizajnom majú právomoc nariadiť takéto opatrenia aj so zreteľom na dizajn Spoločenstva.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 20. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgicko) – X/Belgische Staat

(Vec C-706/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Prísťahovalecká politika – Právo na zlúčenie rodiny – Smernica 2003/86/ES – Článok 5 ods. 4 – Rozhodnutie o žiadosti o zlúčenie rodiny – Dôsledky nedodržania lehoty na prijatie rozhodnutia – Automatické vydanie povolenia na pobyt)

(2020/C 27/09)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: X

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok rozsudku

Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej príslušné vnútroštátne orgány v prípade nevydania rozhodnutia v rámci lehoty šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti o zlúčenie rodiny musia žiadateľovi ex officio vydať povolenie na pobyt, a to bez toho, aby bolo predtým nevyhnutne konštatované, že tento žiadateľ skutočne spĺňa podmienky na pobyt v hostiteľskom členskom štáte v súlade s právom Únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 35, 28.1.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 20. novembra 2019 – Portugalská republika/Európska komisia**(Vec C-737/18 P) ⁽¹⁾****(Odvolanie – Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) – Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV) – Výdavky vylúčené z financovania Európskou úniou – Výdavky vynaložené Portugalskou republikou)**

(2020/C 27/10)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, J. Saraiva de Almeida, P. Barros da Costa a P. Estêvão, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: A. Sauka a B. Rechen, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 35, 28.1.2019.

Odvolanie podané 28. marca 2019: WB proti uzneseniu Všeobecného súdu (tretia komora) z 23. januára 2019 vo veci T-579/18, WB/Komisia**(Vec C-270/19 P)**

(2020/C 27/11)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Odvolateľ: WB (v zastúpení: N. Ciocea, avocată)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 3. decembra 2019 Súdny dvor (siedma komora) zamietol odvolanie ako zjavne nedôvodné.

Odvolaie podané 28. marca 2019: WB proti uzneseniu Všeobecného súdu (tretia komora) z 23. januára 2019 vo veci T-329/18, WB/Komisia

(Vec C-271/19 P)

(2020/C 27/12)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Odvolaieľ: WB (v zastúpení: N. Ciocea, avocată)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením z 3. decembra 2019 Súdny dvor (siedma komora) zamietol odvolanie ako zjavne nedôvodné.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 13. mája 2019 – Finanzamt München Abteilung III/Dubrovin & Tröger GbR – Aquatics

(Vec C-373/19)

(2020/C 27/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Finanzamt München Abteilung III

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Dubrovin & Tröger GbR – Aquatics

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňa pojem školské alebo univerzitné vzdelávanie, obsiahnutý v článku 132 ods. 1 písm. i) a j) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, aj kurz plávania?
2. Môže uznanie subjektu v zmysle článku 132 ods. 1 písm. i) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty za subjekt, ktorý má podobné ciele ako subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom a ktorých cieľom je vzdelávanie detí a mládeže, školské alebo univerzitné vzdelávanie, odborná príprava alebo rekvalifikácia, vyplývať z toho, že v prípade kurzu poskytovaného týmto subjektom ide o osvojenie si elementárnej zručnosti (v tomto prípade plávania)?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku: Vyžaduje oslobodenia od dane podľa článku 132 ods. 1 písm. j) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, aby zdaniteľná osoba bola fyzickou osobou – podnikateľom?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz) (Rakúsko) 5. augusta 2019
– SK Telecom Co. Ltd.**

(Vec C-593/19)

(2020/C 27/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzgericht (Außenstelle Graz)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: SK Telecom Co. Ltd.

Odporca v konaní o sťažnosti: Finanzamt Graz-Stadt

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 59a písm. b) smernice 2006/112/ES ⁽¹⁾ v znení článku 2 smernice 2008/8/ES ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že využívanie roamingu v členskom štáte formou prístupu „nezdaniteľného konečného spotrebiteľa“, ktorý sa dočasne zdržiava v tuzemsku, do tuzemskej mobilnej telefónnej siete s cieľom vytvorenia prichádzajúceho a odchádzajúceho spojenia predstavuje „používanie a využívanie“ v tuzemsku, ktoré oprávňuje na prenesenie miesta plnenia z tretej krajiny do tohto členského štátu, hoci tak poskytujúci prevádzkovateľ mobilnej siete, ako ani konečný spotrebiteľ nie sú usadení na území Spoločenstva a konečný spotrebiteľ na území Spoločenstva nemá ani bydlisko, ani obvyklý pobyt?
2. Má sa článok 59a písm. b) smernice 2006/112/ES v znení článku 2 smernice 2008/8/ES vykladať v tom zmysle, že miesto poskytovania telekomunikačných služieb opísaných v prvej otázke, ktoré sa podľa článku 59 smernice 2006/112/ES v znení článku 2 smernice 2008/8/ES nachádza mimo územia Spoločenstva, sa môže premiestniť na územie členského štátu, hoci poskytujúci prevádzkovateľ mobilnej siete, ako ani konečný spotrebiteľ nie sú usadení na území Spoločenstva a konečný spotrebiteľ na území Spoločenstva nemá ani bydlisko, ani obvyklý pobyt, a to len preto, že telekomunikačné služby v tretej krajine nepodliehajú žiadnej dani porovnateľnej DPH podľa práva Únie?

⁽¹⁾ Smernica Rady z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Rady z 12. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o miesto poskytovania služieb (Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 11).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 12. augusta 2019 – Husqvarna AB/Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

(Vec C-607/19)

(2020/C 27/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Husqvarna AB

Žalovaná: Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG

Prejudiciálne otázky

1. Podlieha v prípade vzájomného návrhu na zrušenie ochrannej známky Európskej únie, ktorý bol podaný pred uplynutím päťročného obdobia nepoužívania, určenie dátumu relevantného v rámci uplatnenia článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva ⁽¹⁾ a článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia o ochrannej známke Európskej únie ⁽²⁾ pre výpočet obdobia nepoužívania, pravidlám obsiahnutým v nariadení o ochrannej známke Spoločenstva, ako aj v nariadení o ochrannej známke Európskej únie?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Má sa pri výpočte päťročného obdobia nepoužívania podľa článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva a článku 58 ods. 1 písm. a) nariadenia o ochrannej známke Európskej únie v prípade vzájomného návrhu na zrušenie ochrannej známky Európskej únie podaného pred uplynutím päťročného obdobia nepoužívania zohľadniť dátum podania vzájomného návrhu alebo dátum posledného pojednávania v odvolacom konaní?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 30. augusta 2019 – EU/PE Digital GmbH

(Vec C-641/19)

(2020/C 27/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: EU

Žalovaná: PE Digital GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 14 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2011/83 z 25. októbra 2011 ⁽¹⁾ s prihliadnutím na odôvodnenie 50 smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že „suma úmerná rozsahu poskytnutého plnenia do chvíle, keď [spotrebiteľ] obchodníka informoval o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy, v porovnaní s celkovým rozsahom služieb, ktoré sa majú poskytnúť podľa zmluvy“, a ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v prípade zmluvy, podľa obsahu ktorej sa neposkytuje jedno jediné plnenie, ale zložené plnenie pozostávajúce z viacerých čiastočných plnení, sa má vypočítavať časovo proporcionálne, ak spotrebiteľ síce za zložené plnenie časovo proporcionálne zaplatil, ale čiastočné plnenia boli poskytnuté rôzne rýchlo?
2. Má sa článok 14 ods. 3 smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že „suma úmerná rozsahu poskytnutého plnenia do chvíle, keď [spotrebiteľ] obchodníka informoval o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy, v porovnaní s celkovým rozsahom služieb, ktoré sa majú poskytnúť podľa zmluvy“, a ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, sa má vypočítavať len časovo proporcionálne aj vtedy, ak sa (čiastočné) plnenie poskytuje síce priebežne, ale na začiatku obdobia platnosti zmluvy má pre spotrebiteľa vyššiu alebo nižšiu hodnotu?

3. Má sa článok 2 bod 11 smernice 2011/83 a článok 2 bod 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že „digitálny obsah“ v zmysle článku 2 bodu 11 smernice 2011/83 a článku 2 bodu 1 smernice 2019/770 môžu predstavovať aj také súbory, ktoré sa poskytnú ako čiastočné plnenie v rámci zloženého plnenia poskytnutého najmä ako „digitálna služba“ v zmysle článku 2 bodu 2 smernice 2019/770, s tým následkom, že obchodník by pri čiastočnom plnení mohol podľa článku 16 písm. m) smernice 2011/83 uplatniť zánik práva na odstúpenie od zmluvy, ale spotrebiteľ by v prípade, že by sa to obchodníkovi nepodarilo, mohol od zmluvy odstúpiť úplne a na základe článku 14 ods. 4 písm. b) bodu ii) smernice 2011/83 by za toto čiastočné plnenie nemusel zaplatiť kompenzáciu?
4. Má sa článok 14 ods. 3 smernice 2011/83 s prihliadnutím na odôvodnenie 50 smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že celková cena dohodnutá v zmluve za službu v zmysle článku 14 ods. 3 tretej vety smernice 2011/83 je „nadhodnotená“, ak je značne vyššia ako celková cena dohodnutá za obsahovo identickú službu od toho istého obchodníka za rovnaké obdobie platnosti zmluvy a navyše aj za tých istých podmienok s iným spotrebiteľom?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/89/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ L 136, 2019, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Frankenthal (Nemecko) 17. septembra 2019 –
OK/Daimler AG**

(Vec C-685/19)

(2020/C 27/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgerichts Frankenthal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: OK

Žalovaná: Daimler AG

Prejudiciálna otázka

1. Má sa článok 5 ods. 2 druhá veta písm. a) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel ⁽¹⁾ vykladať a uplatňovať v tom zmysle, že potrebu používania rušiaceho zariadenia v zmysle tohto ustanovenia možno potvrdiť len vtedy, ak nebolo ani s využitím dostupnej špičkovej technológie v okamihu udelenia typového schválenia pre príslušný model motorového vozidla možné zabezpečiť ochranu motora proti poškodeniu alebo havárii a bezpečnú prevádzku vozidla?
2. Otázka 2 v prípade kladnej odpovede na otázku 1:

Pripúšťajú sa výnimky zo zásadnej povinnosti spočívajúcej v použití špičkových technológií dostupných v okamihu udelenia typového schválenia z iných dôvodov, spočívajúcich napríklad v absencii dlhodobých skúseností, neprimeranej výške nákladov na špičkové technológie v porovnaní s inými technológiami, čo podstatným spôsobom ovplyvňuje predajnú cenu?

Otázka 2 v prípade zápornej odpovede na otázku 1:

Ide aj v prípade použitia v zásade povolených technologických komponentov o zakázané rušiacie zariadenie vo forme takzvaného „tepelného okna“, pokiaľ sa príslušné parametre nastavené v rámci riadenia motora zvolia takým spôsobom, že čistenie výfukových plynov sa

- a) na základe zvolených teplôt vzhľadom na obvyklé teploty, ktoré možno počas väčšej časti roka očakávať
- b) na základe iných parametrov, spočívajúcich napríklad v aktuálnej nadmorskej výške, v ktorej sa motorové vozidlo nachádza, v relevantných regiónoch Nemecka, resp. v regiónoch európskeho vnútorného trhu

neaktivuje vôbec alebo len v obmedzenom rozsahu.

(¹) Ú. v. EÚ L 171, 2007, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny (Poľsko) 24. septembra 2019 –
J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach**

(Vec C-703/19)

(2020/C 27/18)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: J.K.

Žalovaný: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňa pojem „reštauračné služby“, pre ktoré sa uplatňuje znížená sadzba DPH [článok 98 ods. 2 v spojení s bodom 12a prílohy III smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (¹) v spojení s článkom 6 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (²)], predaj pripraveného jedla, ak sa realizuje za podmienok, aké sú v spore prejednávanom na vnútroštátnom súde, t. j. ak predávajúci

— poskytuje kupujúcim infraštruktúru na konzumáciu nakúpených pokrmov na mieste (oddelený priestor, ktorý slúži na prijímanie potravy, prístup k toaletám),

- nie je poskytovaná špecializovaná obsluha čašníkmi,
 - neexistuje obsluha v užšom zmysle,
 - objednávací proces je zjednodušený a čiastočne automatizovaný,
 - hosť si len v obmedzenej miere môže objednávku prispôbiť svojim osobným potrebám?
2. Má pre zodpovedanie prvej otázky význam spôsob, akým sú jedlá pripravované, totiž najmä tepelným spracovaním niektorých polotovarov a zhotovením z polotovarov?
3. Postačí na zodpovedanie prvej otázky konštatovanie, že zákazník má potenciálnu možnosť využiť ponúkanú infraštruktúru, alebo sa musí nevyhnutne konštatovať, že z hľadiska priemerného zákazníka predstavuje táto zložka podstatnú časť služby?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 77, 2011, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Łodzi (Poľsko) 23. septembra 2019 – K.S./A.B.

(Vec C-707/19)

(2020/C 27/19)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy dla Łodzi

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: K.S.

Žalovaný: A.B.

Prejudiciálne otázky

Má sa článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v rámci „všetkých vhodných opatrení“ musí každý členský štát zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu, ktorá je pokrytá poisťovňou, pokrývala škodu v plnom rozsahu, okrem iného aj také následky škodovej udalosti ako nevyhnutný prevoz poškodeného vozidla do jeho domovskej krajiny, ako aj náklady na nevyhnutné parkovanie vozidiel?

V prípade kladnej odpovede na otázku: Môže byť táto zodpovednosť akýmkoľvek spôsobom obmedzená legislatívou členských štátov?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 263, 2009, s. 11.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sąd (Bulharsko) 21. októbra 2019 – trestné konanie proti UC a TD**(Vec C-769/19)**

(2020/C 27/20)

*Jazyk konania: bulharčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Specializiran nakazatelen sąd

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

UC a TD

Prejudiciálna otázka

Odporuje vnútroštátny zákon, ktorý v prípade chybnjej obžaloby (ktorej obsah je nejasný, neúplný alebo rozporuplný) nepripúšťa nijakú možnosť, aby prokurátor nedostatky odstránil v rámci predbežného súdneho pojednania, počas ktorého sa takéto nedostatky zistia, ale súdu naopak ukladá povinnosť v každom prípade zastaviť konanie a vrátiť vec prokuratúre za účelom vyhotovenia novej obžaloby, článku 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 2012, s. 1), zásade pojednania veci v primeranej lehote podľa článku 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, zásade prednosti práva Únie a zásade zachovania dôstojnosti, ak takýto postup vedie k podstatným zdržaniam v trestnom konaní a nedostatky by bolo možné odstrániť priamo na súdnom pojednávaní?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Nürnberg (Nemecko) 21. októbra 2019 – Myflyright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A**(Vec C-770/19)**

(2020/C 27/21)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Amtsgericht Nürnberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobkyňa:* Myflyright GmbH*Žalovaná:* SunExpressGünes Ekspres Havacilik A

Uznesením predsedu Súdneho dvora z 11. novembra 2019 bola vec vymazaná z registra Súdneho dvora.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 22. októbra 2019 – Bartosch Airport Supply Services

(Vec C-772/19)

(2020/C 27/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Žalovaný: Zollamt Wien

Prejudiciálna otázka

Má sa položka 8705 kombinovanej nomenklatúry ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že beztyčové motorové vozidlá s ťažným navijakom s lanovým ťažným zariadením na ťahanie a elektrohydraulickým zdvíhacím zariadením na tlačenie lietadiel spadajú pod túto položku?

⁽¹⁾ Príloha I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 22. októbra 2019 – 5th AVENUE Products Trading GmbH/Hauptzollamt Singen

(Vec C-775/19)

(2020/C 27/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Singen

Prejudiciálne otázky

1. Ide v prípade platieb, ktoré kupujúci tovaru uskutočňuje raz ročne ako príplatok ku kúpnej cene v závislosti od výšky dosiahnutého obratu počas obdobia štyroch rokov za to, že môže predávať tovar
 - na konkrétnom území,
 - úplne po prvý raz,

— výhradne a

— dlhodobo,

o licenčné poplatky v zmysle článku 32 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva ⁽¹⁾ (ďalej len „CK“), ktoré sa pripočítavajú k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť za dovážaný tovar podľa článku 3[2] ods. 5 písm. b) CK v spojení s článkom 157 ods. 2 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva ⁽²⁾ (ďalej len „VN-CK“)?

2. Majú sa prípadne takéto odplaty pripočítať k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť za dovážaný tovar, len v pomernej časti a ak áno, na základe akých kritérií?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307.

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Varna (Bulharsko) 22. októbra 2019 – „TEAM POWER EUROPE“ EOOD/Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prichodite – Varna

(Vec C-784/19)

(2020/C 27/24)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Varna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „TEAM POWER EUROPE“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prichodite – Varna

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 14 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽¹⁾ zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia vykladať v tom zmysle, že domnienka o obvyklom výkone činnosti agentúry dočasného zamestnávania v členskom štáte, v ktorom má sídlo, si vyžaduje, aby táto agentúra vykonávala podstatnú časť svojej činnosti, ktorá spočíva v prideľovaní pracovníkov v prospech užívateľských zamestnávateľov, ktorí sú usadení v tom istom členskom štáte?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Saarbrücken (Nemecko) 23. októbra 2019 – Koch Media GmbH/HC

(Vec C-785/19)

(2020/C 27/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Saarbrücken

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Koch Media GmbH

Žalovaná: HC

Prejudiciálne otázky

1. a) Má sa článok 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva ⁽¹⁾ (ďalej len „vykonávacia smernica“) vykladať v tom zmysle, že do jeho pôsobnosti patria nevyhnutné trovy advokáta ako „trovy konania“ alebo ako „iné výdavky“, ktoré vzniknú nositeľovi práv duševného vlastníctva v zmysle článku 2 vykonávacej smernice preto, že si formou mimosúdnej výzvy uplatnil svoj nárok na zdržanie sa protiprávneho konania voči osobe porušujúcej tieto práva?
- b) V prípade zápornej odpovede na otázku 1a): má sa článok 13 vykonávacej smernice vykladať v tom zmysle, že zahŕňa trovy advokáta uvedené v bode 1a) ako náhradu ujmy?
2. a) Má sa právo Únie, najmä s ohľadom na
 - články 3, 13 a 14 vykonávacej smernice,
 - článok 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti ⁽²⁾ (ďalej len „smernica o autorských právach“) a
 - článok 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/24/ES z 23. apríla 2009 o právnej ochrane počítačových ⁽³⁾ programov (ďalej len „smernica o počítačových programoch“)
 - vykladať v tom zmysle, že nositeľ práv duševného vlastníctva v zmysle článku 2 vykonávacej smernice má v zásade právo na náhradu trov advokáta uvedených v bode 1a) v celej výške a v každom prípade na náhradu primeranej a podstatnej časti týchto nákladov, aj keď
 - sa predmetného porušenia práv dopustila fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci svojej profesijnej alebo podnikateľskej činnosti a

— vnútroštátna právna úprava v takomto prípade stanovuje, že výška takýchto trov advokáta, ktoré možno nahradiť, sa spravídla určuje len na základe nižšej hodnoty predmetu sporu?

- b) V prípade kladnej odpovede na otázku 2a): majú sa ustanovenia práva Únie uvedené v otázke 2a) vykladať v tom zmysle, že uplatnenie výnimky zo zásady uvedenej v bode 2a), v zmysle ktorej sa nositeľovi práv nahradia trovy advokáta uvedené v bode 1a) v celej výške alebo v každom prípade v primeranej a podstatnej časti,

je s ohľadom na ďalšie faktory (ako napríklad súčasnú povahu diela, dobu zverejňovania a porušovania fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej alebo profesijnej činnosti)

možné,

aj vtedy, ak porušenie práv duševného vlastníctva v zmysle článku 2 vykonávacej smernice spočíva v zdieľaní súborov, teda v sprístupňovaní diela verejnosti tým, že sa všetkým účastníkom voľne dostupnej výmennej platformy, ktorá nepodlieha správe digitálnych práv, poskytne možnosť bezplatného stiahnutia diela?

(¹) Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32.

(²) Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230.

(³) Ú. v. EÚ L 111, 2009, s. 16.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln (Nemecko) 28. októbra 2019 – TUIfly GmbH/EUflight.de GmbH

(Vec C-792/19)

(2020/C 27/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: TUIfly GmbH

Odporkyňa: EUflight.de GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Je v prípade štrajku zrušenie letu alebo veľké meškanie jeho priletu spôsobené mimoriadnymi okolnosťami v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 (¹) aj vtedy, keď štrajk priamo neovplyvnil sporný let, ktorý sa mohol uskutočniť v súlade s letovým poriadkom, ale v dôsledku reorganizačných opatrení v letovom poriadku spôsobených štrajkom, ktoré prijal letecký dopravca (v tomto prípade použitie lietadla určeného pre tento let na odstránenie dôsledkov štrajku), dôjde k zrušeniu, resp. meškaniu?

2. Ak sa letecký dopravca môže zbaviť zodpovednosti aj v prípade reorganizačného opatrenia:

Je relevantné, že reorganizačné opatrenie sa uskutočnilo už pred začiatkom štrajku, keď ešte nebolo možné určiť, ktorý let opatrenia spôsobené štrajkom napokon ovplyvnia, alebo prichádza vylúčenie zodpovednosti do úvahy aj vtedy, keď k reorganizácii letového poriadku došlo až počas štrajku alebo po štrajku a už bolo jasné, že štrajk priamo neovplyvnil sporný let?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. ES L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 24. októbra 2019 – B-GmbH/Finanzamt D

(Vec C-797/19)

(2020/C 27/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: B-GmbH

Odporca: Finanzamt D

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že ide o štátnu pomoc, ktorá spadá do pôsobnosti tohto ustanovenia, ak sa (trvale) straty kapitálovej spoločnosti z ekonomickej činnosti, ktorá sa vykonáva bez odplaty pokrývajúcej náklady, podľa právnych predpisov členského štátu síce v zásade majú považovať za skryté rozdelenie zisku, a preto nemôžu znížovať zisk kapitálovej spoločnosti, ale v prípade kapitálových spoločností, v ktorých väčšinou hlasovacích práv priamo alebo nepriamo disponujú právnické osoby verejného práva, tieto právne dôsledky neplatia pre trvale stratové podnikateľské činnosti, ak sa tieto podnikateľské činnosti vykonávajú z dôvodov týkajúcich sa dopravnej, environmentálnej, sociálnej, kultúrnej, vzdelávacej alebo zdravotníckej politiky?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poľsko) 30. októbra 2019 –
SM/Mittelbayerischer Verlag KG**

(Vec C-800/19)

(2020/C 27/28)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: SM

Žalovaný: Mittelbayerischer Verlag KG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že právomoc založená na kritériu centra záujmov sa uplatní vo veci, v ktorej fyzická osoba podá žalobu týkajúcu sa práv na ochranu osobnosti v prípade, keď uverejnenie na internete označované za akt porušujúci tieto práva neobsahuje informácie, ktoré priamo alebo nepriamo súvisia s touto konkrétnou fyzickou osobou, ale obsahuje len informácie alebo tvrdenia naznačujúce hanebné činy skupiny ľudí, ku ktorej patrí žalobca (v konkrétnom prípade: národa), pričom žalobca v tom vidí porušenie jeho práv na ochranu osobnosti?
2. Treba vo veci majetkovej a nemajetkovej ochrany práv na ochranu osobnosti pred porušeniami na internete pri posudzovaní základov právomoci uvedených v článku 7 bode 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012, t. j. pri posudzovaní, či vnútroštátny súd je súdom podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, zohľadniť také skutočnosti ako:
 - okruh príjemcov, ktorým je v zásade adresovaná internetová stránka, na ktorej došlo k porušeniu,
 - jazyk, v akom je redigovaná táto internetová stránka a príslušné uverejnenie článku,
 - čas, počas ktorého bola sporná internetová informácia prístupná príjemcom,
 - individuálne okolnosti na strane žalobcu, akými sú osud žalobcu počas vojny a jeho súčasná spoločenská činnosť, v prejednávanej veci uvádzané odôvodnenie osobitného práva brániť sa súdnou cestou šíreniu výhrad voči skupine ľudí, spoločenstvu, ktorého je žalobca členom?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upravni sud u Zagrebu (Chorvátsko) 31. októbra 2019 – FRANCK d.d., Zagreb/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb

(Vec C-801/19)

(2020/C 27/29)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upravni sud u Zagrebu (Správny súd, Záhreb)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: FRANCK d.d., Zagreb

Žalovaný: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb

Prejudiciálne otázky

1. Možno službu poskytnutia peňažných prostriedkov žalobkyňou, ktorá nie je finančnou inštitúciou, za jednorazový poplatok vo výške 1 % z danej sumy, považovať za „poskytovanie a dojednávanie úverov a správa úverov osobou, ktorá ich poskytla“ v zmysle článku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH ⁽¹⁾ napriek skutočnosti, že žalobkyňa nie v zmluve formálne uvedená ako poskytovateľ úveru?
2. Považuje sa zmenka, teda cenný papier obsahujúci záväzok vystaviteľa zmenky zaplatiť určenú peňažnú sumu osobe, ktorá je na nej uvedená ako veriteľ, alebo ktorá ju neskôr nadobudla zákonom stanoveným spôsobom, za „iný obchodovateľný nástroj“ v zmysle článku 135 ods. 1 písm. d) smernice o DPH?
3. Je služba poskytnutá žalobkyňou, za ktorú vystaviteľ zmenky zaplatí 1 %-ný poplatok, a ktorá spočíva v tom, že žalobkyňa prevedie nadobudnutú zmenku na faktoringovú spoločnosť a sumu získanú od faktoringovej spoločnosti prevedie vystaviteľovi zmenky, pričom sa voči faktoringovej spoločnosti zaručí, že vystaviteľ zmenky splní svoj platobný záväzok vyplývajúci zo zmenky v okamihu jej splatnosti:
 - a) službou oslobodenou od DPH v zmysle článku 135 ods. 1 písm. b) smernice o DPH, resp.
 - b) službou oslobodenou od DPH v zmysle článku 135 ods. 1 písm. d) smernice o DPH?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijsky rajonen sád (Bulharsko) 4. novembra 2019 – „DSK Bank“ EAD a „FrontEx International“ EAD

(Vec C-807/19)

(2020/C 27/30)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofijsky rajonen sád

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľky v konaniach o vydaní platobného rozkazu: „DSK Bank“ EAD a „FrontEx International“ EAD

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje okolnosť, že vnútroštátny súd čelí omnoho vyššiemu pracovnému zaťaženiu ako iné súdy rovnakého stupňa a že sudcovia tohto súdu preto nemajú možnosť skúmať verejné listiny, na základe ktorých sa má alebo môže nariadiť predbežná vykonateľnosť, a prijímať svoje rozhodnutia v primeranej lehote, sama o sebe porušenie ustanovení práva Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa alebo odporuje iným základným právam?
2. Je vnútroštátny súd povinný odmietnuť vydať rozhodnutia, ktoré by mohli byť vykonané, ak proti nim spotrebiteľ nepodá odpor v prípade, ak má skutočné podozrenie, že návrh je založený na nekalej podmienke v spotrebiteľskej zmluve a ak spisový materiál neobsahuje v tomto ohľade žiadne jednoznačné dôkazy?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku, je prípustné, aby si vnútroštátny súd v prípade, ak má takéto podozrenie, vyžiadal od zmluvnej strany vykonávajúcej podnikateľskú činnosť dodatočné dôkazy, hoci podľa vnútroštátneho právneho poriadku nemá v rámci konania, v ktorom bude prípadne vydané vykonateľné rozhodnutie, takéto právomoci, ak dlžník nepodá odpor?
4. Uplatnia sa požiadavky, ktoré právo Únie v súvislosti so smernicami týkajúcimi sa harmonizácie práva spotrebiteľov kladie na zistenie určitých okolností, ku ktorému je vnútroštátny súd povinný pristúpiť *ex offi*, aj v prípadoch, keď vnútroštátny zákonodarcu poskytne spotrebiteľom doplnkovú ochranu (viac práv) na základe vnútroštátneho zákona, ktorý slúži na prebratie ustanovenia smernice, ktoré pripúšťa poskytnutie takejto silnejšej ochrany?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vărchoven administrativen sád (Bulharsko) 12. novembra 2019 – TC, UB/Komisia za zaštita ot diskriminacia, VA

(Vec C-824/19)

(2020/C 27/31)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vărchoven administrativen sád

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovatelia v konaní o kasačnej sťažnosti: TC, UB

Odporcovia v konaní o kasačnej sťažnosti: Komisia za zaštita ot diskriminacia, VA

Prejudiciálne otázky

1. Vyplýva z výkladu článku 5 ods. 2 Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím a článku [2] ods. 1, 2 a 3, ako aj článku 4 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (⁽¹⁾), záver, že je prípustné, aby nevidiaca osoba vykonávala činnosť prísediaceho a zúčastňovala sa na trestných konaniach, alebo:
2. Je konkrétne zdravotné postihnutie trvalo nevidiacej osoby charakteristikou, ktorá tvorí skutočnú a rozhodujúcu požiadavku na činnosť prísediaceho, ktorej existencia odôvodňuje rozdielne zaobchádzanie a nezakladá diskrimináciu na základe charakteristiky „zdravotné postihnutie“?

(¹) Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal tribunal de première instance de Namur (Belgicko) 15. novembra 2019 – C.J./Région wallonne

(Vec C-830/19)

(2020/C 27/32)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: C.J.

Žalovaný: Région wallonne

Prejudiciálne otázky

Bránia články 2, 5 a 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1305/2013 zo 17. decembra 2013 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom EPFRV a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 (⁽¹⁾), v spojení s článkom 2 nariadenia Komisie (EÚ) č. 807/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1305/2013 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom EPFRV a ktorým sa zavádzajú prechodné ustanovenia (⁽²⁾), tomu, aby členské štáty v rámci vykonávania týchto ustanovení pri stanovovaní horných a dolných prahových hodnôt zohľadnili celý poľnohospodársky podnik a nie iba podiel mladého poľnohospodára v tomto podniku a/alebo pracovné jednotky, pokiaľ je poľnohospodársky podnik organizovaný vo forme de facto združenia, v ktorom mladý poľnohospodár nadobúda nedeliteľný podiel a stáva sa vedúcim poľnohospodárskeho podniku, avšak nie jediným?

(⁽¹⁾) Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 487.

(⁽²⁾) Ú. v. EÚ L 227, 2014, s. 1.

Odvolaie podané 20. novembra 2019: Spolková republika Nemecko proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 10. septembra 2019 vo veci T-883/16, Poľská republika/Európska komisia

(Vec C-848/19 P)

(2020/C 27/33)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: J. Möller, D. Klebs, unterstützt von H. Haller, Rechtsanwalt, T. Heitling, Rechtsanwalt, L. Reiser, Rechtsanwältin, V. Vacha, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Poľská republika, Európska komisia, Lotyšská republika a Litovská republika

Návrhy odvolaieľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 10. septembra 2019 vo veci T-883/16,
- vrátiť vec T-883/16 Všeobecnému súdu Európskej únie na nové konanie,
- určiť, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania odvolaieľka uvádza päť odvolacích dôvodov:

1. Prvý odvolací dôvod: zásada energetickej solidarity nie je právnym kritériom, nevyplývajú z nej žiadne povinnosti konania pre výkonné inštitúcie

Zásada energetickej solidarity uvedená v článku 194 ZFEÚ je ako vedúca všeobecná zásada čisto politickým pojmom a nie právnym kritériom.

Zo zásady energetickej solidarity uvedenej v primárnom práve nemôžu vyplývať žiadne konkrétne práva a povinnosti pre Úniu alebo členské štáty. Z tejto abstraktnej vedúcej zásady nevyplývajú žiadne povinnosti výkonným inštitúciám, ako napr. povinnosti v oblasti preskúmania pre Európsku komisiu pri prijímaní jej rozhodnutí.

Vzhľadom na abstraktnosť a neurčitosť pojmu energetickej solidarity sa súdnou cestou nemožno naň odvolávať.

2. Druhý odvolací dôvod: zásada energetickej solidarity nebola uplatniteľná na predmetnú vec

Zásada energetickej solidarity predstavuje len krízový mechanizmus, ktorý sa uplatní len vo výnimočných situáciách a za mimoriadnych okolností, a nepodlieha zohľadneniu pri každom rozhodnutí Európskej komisie.

Podmienky uplatnenia krízového mechanizmu pri prijímaní dotknutého rozhodnutia Európskej komisie 2016 C(2016)6950 neboli splnené.

3. Tretí odvolací dôvod: Európska komisia zohľadnila zásadu energetickej solidarity

V rozsahu, v akom by sa zásada energetickej solidarity vôbec uplatnila na dotknuté rozhodnutie Európskej komisie 2016 C(2016)6950 (*quod non*), Európska komisia túto zásadu pri prijímaní rozhodnutia zohľadnila:

Pri prijímaní rozhodnutia Európska komisia zohľadnila tak dopady na poľský, ako aj na celý európsky trh s plynom.

Pri preskúvaní podmienok uvedených v článku 36 ods. 1 písm. a) smernice 2009/73/ES bolo potrebné dbať na len na zachovanie bezpečnosti dodávok ako výraz zásady energetickej solidarity.

Bezpečnosť dodávok do Poľska nebola nie je ohrozená.

4. Štvrtý odvolací dôvod: v rozhodnutí nebolo nutné výslovne uviesť zásadu energetickej solidarity

V spornom rozhodnutí 2016 C(2016)6950 nebolo potrebné výslovne uviesť všetky odôvodnenia Európskej komisie. Neexistujú pravidlá upravujúce postup, v akom rozsahu má európska správa odôvodniť svoje rozhodnutia.

Odôvodnenie správnych opatrení musí len umožniť rozpoznať cieľ sledovaný daným opatrením, ale nemusí uvádzať všetky podstatné skutkové a právne aspekty.

Legalita rozhodnutia Európskej komisie nemôže závisieť od toho, či sú v rozhodnutí určité pojmy.

5. Piaty odvolací dôvod: chýbajúce zrušenie dotknutého rozhodnutia 2016 C(2016)6950 výlučne z dôvodu údajnej formálnej chyby

Aj keby sporné rozhodnutie 2016 C(2016)6950 bolo formálne v rozpore s právom (*quod non*), neviedlo by to k zrušeniu tohto rozhodnutia, keďže materiálno-právne riadne rozhodnutia sa podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ v zásade nezrušujú len z dôvodu údajných formálnych chýb.

Odvolanie podané 26. novembra 2019: Česká republika proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 12. septembra 2019 vo veci T-629/17, Česká republika/Komisia

(Vec C-826/19 P)

(2020/C 27/34)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Odvolateľka: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, O. Serdula, I. Gavrilová a J. Vlášil, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Poľská republika

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-629/17,

— zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2017) 4682,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania odvolateľka predkladá jeden odvolací dôvod spočívajúci v porušení článku 16 písm. b) smernice 2004/18 ⁽¹⁾.

Napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť, keďže Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že výnimka uvedená v článku 16 písm. b) smernice 2004/18 sa vzťahuje na verejné zákazky na programový materiál len vtedy, keď je obstarávateľom zákazky vysielateľ. Zo znenia, účelu, systematiky a legislatívnej histórie dotknutého ustanovenia však vyplýva, že predmetnú výnimku možno využiť aj v situácii, keď je vysielateľ zmluvnou stranou v postavení poskytovateľa programového materiálu, ako to bolo v prípade sporných zákaziek v Českej republike.

Vzhľadom na to, že finančná oprava vykonaná rozhodnutím Komisie C(2017) 4682 bola založená výlučne na skutočnosti, že obstarávateľom sporných zákaziek nebol vysielateľ, je spolu s napadnutým rozsudkom Všeobecného súdu potrebné zrušiť aj toto rozhodnutie.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. decembra 2019 – Yieh United States Steel/Komisia

(Vec T-607/15) ⁽¹⁾

(„Dumping – Dovozy plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovanej za studena s pôvodom v Číne a na Taiwane – Konečné antidumpingové clo – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1429 – Článok 2 ods. 3 a 5 nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 3 a 5 nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia 2016/1036] – Výpočet normálnej hodnoty – Výpočet výrobných nákladov – Predaj podobného výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu v krajine vývozu“)

(2020/C 27/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Tajwan) (v zastúpení: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: J. Killick, G. Forwood a C. Van Haute, advokáti)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/1429 z 26. augusta 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovanej za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 224, 2015, s. 10)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Yieh United Steel Corp. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Európska komisia a Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 38, 1.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. decembra 2019 – Pethke/EUIPO(Vec T-808/17) ⁽¹⁾

(„Verejná služba – Úradníci – Hodnotiaca správa – Zákonnosť postupov hodnotenia a odvolacieho hodnotenia – Povinnosť nestrannosti odvolacieho hodnotiteľa“)

(2020/C 27/36)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Ralph Pethke (Alicante, Španielsko) (v zastúpení: H. Tettenborn, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošitė, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci B. Wagenbaur, avocat)

Predmet veci

Návrh podľa článku 270 ZFEÚ na zrušenie hodnotiacej správy žalobcu za rok 2016, ako aj prípadne návrh na zrušenie rozhodnutia správnej rady EUIPO z 18. októbra 2017, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu

Výrok rozsudku

1. Hodnotiaca správa pána Ralpha Pethkeho za rok 2016 a rozhodnutie správnej rady Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 18. októbra 2017, ktorým sa zamietla sťažnosť pána Ralpha Pethkeho, sa zrušujú.
2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Ralpha Pethkeho.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 42, 5.2.2018.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembra 2019 – August Wolff/EUIPO – Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)(Vec T-644/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie DermoFaes Atopiderm – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie Dermowas – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2020/C 27/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Nemecko) (v zastúpení: A. Thünken, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Ivanauskas a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španielsko) (v zastúpení: A. Vela Ballesteros a S. Fernandez Malvar, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 11. júla 2018 (vec R 1305/2017-2), ktoré sa týkalo námietkového konania medzi spoločnosťami D^r. August Wolff a Faes Farma.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. D^r. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a spoločnosti Faes Farma, SA, vrátane nevyhnutných trov, ktoré tejto spoločnosti vznikli v konaní pred odvolacím senátom EUIPO.

(¹) Ú. v. EÚ C 4, 7.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. decembra 2019 – Hästens Sängar/EUIPO (Zobrazenie opakujúcich sa štvorcov)

(Vec T-658/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu – Obrazová ochranná známka zobrazujúca opakujúce sa štvorce – Absolútny dôvod zamietnutia – Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2020/C 27/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Hästens Sängar AB (Köping, Švédsko) (v zastúpení: M. Johansson a R. Wessmann, avocats)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Söder, H. O'Neill a D. Gája, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 8. augusta 2018 (vec R 442/2018-2) týkajúcej sa medzinárodného zápisu označujúceho Európsku úniu obrazovej ochrannej známky zobrazujúcej opakujúcich sa štvorcov

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Hästens Sängar AB je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembra 2019 – Soundio/EUIPO – Telefónica Germany (Vibble)(Vec T-665/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia – Slovná ochranná známka Vibble – Staršia nemecká slovná ochranná známka vybe – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámény – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2020/C 27/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Soundio A/S (Drammen, Nórsko) (v zastúpení: N. Köster a J. Albers, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: P. Neuwald, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 4. septembra 2018 (vec R 721/2018-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami E-Plus Mobilfunk GmbH a Soundio

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Soundio A/S je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembra 2019 – Mélin/Parlament(Vec T-726/18) ⁽¹⁾

(„Inštitucionálne právo – Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu – Príspevok na asistenta poslanca Parlamentu – Vymáhanie neoprávnene vyplatených súm – Povinnosť odôvodnenia – Nedoručenie prílohy rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje vymáhanie“)

(2020/C 27/40)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Joëlle Mélin (Aubagne, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: S. Seyr a M. Ecker, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Parlamentu zo 4. októbra 2018 týkajúceho sa vymáhania sumy 1 30 339,35 eura od žalobkyne, ktorá jej bola neoprávnene vyplatená na poslaneckého asistenta, a na zrušenie s tým súvisiacej výzvy na úhradu z 10. októbra 2018

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie generálneho tajomníka Parlamentu zo 4. októbra 2018 týkajúce sa vymáhania sumy 1 30 339,35 eura od Joëlle Mélin, ktorá jej bola neoprávnene vyplatená na poslaneckého asistenta, a s tým súvisiaca výzva na úhradu z 10. októbra 2018, sa zrušujú.
2. Parlament je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 28. novembere 2019 – Runnebaum Invest/EUIPO Berg Toys Beheer (Bergsteiger)

(Vec T-736/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Bergsteiger – Staršia slovná ochranná známka Beneluxu a staršia obrazová a slovná ochranná známka Európskej únie BERG – relatívny dôvod zamietnutia – Článok 47 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Prípustnosť návrhu na predloženie dôkazu o riadnom používaní – Neexistencia pravdepodobnosti zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001“)

(2020/C 27/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Runnebaum Invest GmbH (Diepholz, Nemecko) (v zastúpení: W. Prinz, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Crespo Carrillo a H. O'Neil, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Berg Toys Beheer BV (Bergsteiger) (Ede, Holandsko) (v zastúpení: E. van Gelderen, adokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého dovolacieho senátu EUIPO z 22. októbra 2018 (R 527/2018-4) týkajúceho sa námietkového konania medzi spoločnosťami berg Toys Beheer a Runnebaum Invest

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie štvrtého dovolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 22. októbra 2018 (R 527/2018-4) sa zrušuje.
2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy, ktoré vznikli spoločnosti Runnebaum Invest GmbH.
3. Berg Toys Beheer BV znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 22. novembra 2019 – Pyke/EUIPO

(Vec T-672/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Späťvzatie námietky – Zastavenie konania“)

(2020/C 27/42)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pyke Srl (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta a R. Perotti, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Paglieri SpA (Alessandria, Taliansko) (v zastúpení: A. Perani a G. Ghisletti, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 28. augusta 2018 (R 2675/2017-5) týkajúcejmu sa námietkového konania medzi spoločnosťami Paglieri a Pyke

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Pyke Srl a Paglieri SA znášajú svoje vlastné trovy konania, a každá je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 11. novembra 2019 – Interimg a i./Komisia**(Vec T-525/19 RII)**

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Program s názvom „Podpora EÚ pri dosahovaní čistejšieho ovzdušia v Kosove“ – Postup verejného obstarávania EuropeAid/140043/DH/WKS/XK – Rozhodnutie o zamietnutí odkladu výkonu rozhodnutia o vylúčení uchádzača z ďalšieho postupu – Nový návrh na nariadenie predbežných opatrení – Článok 159 rokovacieho poriadku – Neprípustnosť“)

(2020/C 27/43)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Interimg Sh.p.k (Obiliq, Kosovo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Nemecko), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Tuzla, Bosna a Hercegovia), ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Šibenik, Chorvátsko) (v zastúpení: R. Spielhofen, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B. Bertelmann, J. Estrada de Solà a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný podľa článku 159 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu na odklad výkonu rozhodnutia Európskej komisie z 29. júna 2019 o vylúčení žalobkýň z ďalšieho postupu vo verejnom obstarávaní a ich nezahrnutí do užšieho zoznamu uchádzačov v rámci postupu zadávania zákazky v rámci programu s názvom „Podpora EÚ pri dosahovaní čistejšieho ovzdušia v Kosove“ na účely zníženia emisií prachu a NOx v blokoch B1 a B2 tepelnej elektrárne Kosovo B (EuropeAid/140043/DH/WKS/XK)

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. O trovách sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 25. októbra 2019 – PNB Banka a i./ECB**(Vec T-730/19)**

(2020/C 27/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) a 10 ďalších žalobcov (v zastúpení: O. Behrends, lawyer)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECB z 15. augusta 2019, že Banka X zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú trinásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB nemala právomoc prijať sporné rozhodnutie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je nepovoleným typom rozhodnutia.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že ECB skreslila skutkový stav a porušila svoju povinnosť nestranne a objektívne posúdiť všetky relevantné skutočnosti.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je postihnuté procesnými vadami, pretože vychádza z nelegálnej kontroly na mieste.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu proporcionality.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie neobsahuje príslušné odôvodnenie.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje právo žalobcov byť vypočutí.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie vychádza z nelegálneho nesúhlasu ECB s akvizíciou Banky X.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu právnej istoty a zásadu legitímnej dôvery.
11. Jedenásť žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu *nemo auditur*.
12. Dvanásť žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je postihnuté procesnými vadami, pretože ECB nevykonala príslušné kroky na to, aby zabránila vplyvu úradníkov s konfliktom záujmov.
13. Trinásť žalobný dôvod je založený na tom, že ECB sa dopustila zneužitia právomoci (*détournement de pouvoir*).

Žaloba podaná 25. októbra 2019 – PNB Banka a i./SRB

(Vec T-732/19)

(2020/C 27/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) a 10 ďalších žalobcov (v zastúpení: O. Behrends, lawyer)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie SRB z 15. augusta 2019 týkajúce sa Banky X uverejnené prostredníctvom tlačovej správy a oznámenia z rovnakého dňa, ktorým sa zhrňuje rozhodnutie,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú 14 žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že SRB nemala právomoc prijať sporné rozhodnutie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je nepovoleným typom rozhodnutia.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je postihnuté množstvom vád v spojení s posúdením ECB týkajúcim sa štatútu „zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá“.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je postihnuté procesnými vadami v súvislosti s ďalšími rozhodnutiami SRB.
5. Piaty žalobný dôvod žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je postihnuté procesnými vadami, pretože vychádza z nelegálnej kontroly na mieste.
6. Šiesty žalobný dôvod žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu proporcionality.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie neobsahuje príslušné odôvodnenie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje právo žalobcov byť vypočutí.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie vychádza z nelegálneho nesúhlasu ECB s akvizíciou Banky X.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania.
11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie porušuje zásadu právnej istoty a zásadu legitímnej dôvery.
12. Dvanásty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie nezohľadňuje to, že postavenie žalobcov je dané do veľkej miery nesprávnym konaním ECB.
13. Trinásty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné rozhodnutie je postihnuté procesnými vadami, pretože je založené na posúdení ECB a ECB nevykonala príslušné kroky na to, aby zabránila vplyvu úradníkov s konfliktom záujmov.
14. Štrnásty žalobný dôvod je založený na tom, že SRB sa dopustila zneužitia právomoci (*détournement de pouvoir*).

Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Laird/Komisia**(Vec T-740/19)**

(2020/C 27/46)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Laird Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. Quigley, barrister, a D. Gillespie, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896,
- subsidiárne zrušil článok 2 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkalo žalobkyne,
- subsidiárne v druhom rade zrušil článok 2 sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o akúkoľvek pomoc poskytnutú v rámci oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností v období pred 24. novembrom 2017 v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- uložil Komisii povinnosť zaplatiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na protiprávnosti článku 1 napadnutého rozhodnutia z nasledujúcich dôvodov, pokiaľ ide o označenie oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností za predstavujúce (hospodársku) výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorá vyplýva najmä z:
 - i. nezohľadnenia Komisie: historických súvislostí pri zavedení režimu ovládaných zahraničných spoločností do daňového systému Spojeného kráľovstva; obmedzenia stanovené v Spojenom kráľovstve na základe uplatnenia práva Únie, najmä slobody usadiť sa; teritoriality a ďalšie politické dôvody pre štruktúru režimu ovládaných zahraničných spoločností zavedených do Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)]; rozsah daňovej suverenity členských štátov vrátane Spojeného kráľovstva pri príprave režimu ovládaných zahraničných spoločností;
 - ii. posúdenia Komisie, podľa ktorého fakultatívna povaha nároku podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] predstavuje priaznivejšie zaobchádzanie, na ktorého základe vzniká výhoda.
2. Druhý žalobný dôvod založený na protiprávnosti článku 1 napadnutého rozhodnutia z nasledujúcich dôvodov, pokiaľ ide o označenie financovania skupinových spoločností za predstavujúce (selektívnu) výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorá vyplýva najmä z týchto skutočností:
 - i. Pokiaľ ide o relevantný referenčný rámec:
 - a) nesprávne určenie referenčného rámca Komisiou ako referenčného rámca zloženého výlučne z režimu ovládaných zahraničných spoločností a/alebo iba kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)];
 - b) nesprávne vymedzenie cieľa referenčného systému Komisiou výlučne na zdanenie ziskov z činností a aktív v Spojenom kráľovstve, ktoré boli umelo odklonené zo Spojeného kráľovstva, bez zohľadnenia toho, či príslušné cieľové transakcie skutočne vedú k riziku narušenia základu dane v Spojenom kráľovstve.

- ii. Pokiaľ ide o stanovenie odchýlky od referenčného rámca:
- a) Komisia nesprávne posúdila relevantnosť a význam kritéria významných personálnych funkcií;
 - b) Komisia nesprávne posúdila porovnateľnosť oprávnených úverových vzťahov s úvermi poskytnutými jednak osobám rezidentom v Spojenom kráľovstve a jednak tretím osobám;
 - c) Komisia sa protiprávne odvolávala na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾;
 - d) skutočnosť, že posúdenie porovnateľných rizík pre porušenie slobody usadiť sa pre kategórie oslobodených a neoslobodených kategórií ovládaných zahraničných spoločností, zo strany Komisie bolo nesprávne.
- iii. Pokiaľ ide o odôvodnenie údajnej odchýlky,
- a) nesprávne rozhodnutie Komisie, podľa ktorého sa odôvodnenie týkajúce sa nevyhnutnosti, aby systém bol zvládnutelný a bolo možné ho spravovať, nevzťahuje na kritérium významných personálnych funkcií;
 - b) nesprávne rozhodnutie Komisie, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nemožno odôvodniť odkazom na dodržiavanie slobody usadiť sa.
3. Tretí žalobný dôvod založený na protiprávnosti článku 2 sporného rozhodnutia z dôvodov založených na porušení legitímnej dôvery a zásad právnej istoty a proporcionality. Subsidiárne sa uvádza, že vymáhanie sa nemalo nariadiť s ohľadom na žiadnu pomoc poskytnutú prostredníctvom oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pred 24. novembrom 2017, teda v deň, keď Komisia uverejnila svoje rozhodnutie o začatí konania.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Sedgwick Overseas/Komisia

(Vec T-741/19)

(2020/C 27/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sedgwick Overseas Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Anderson, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností v celom rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne rozhodol, že pri stanovení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa má prihliadať na straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť (prostredníctvom vznesenia nároku, vykonaním voľby alebo automaticky) v čase podania žiadosti o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, alebo ktoré by žalobkyňa v tom čase mohla uplatniť (formou úľavy na dani pre skupinu alebo inak), ak by nepožiadala o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, a to pre obidva prípady, hoci tieto straty, úľavy alebo oslobodenia žalobkyňa už v súčasnosti nemôže uplatniť, pretože ich použitie alebo uplatnenie je podľa práva Spojeného kráľovstva už premlčané, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná nepreukázala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje výhodu. Podľa žalobkyne žalovaná nepreukázala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje výhodu v každom prípade, v ktorom bolo o toto oslobodenie požiadané. Žalobkyňa tvrdí, že sa rozhodla požiadať o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností bez toho, aby zvážila, či jej daňová povinnosť mohla byť nižšia, keby vykonala posúdenie v zmysle kritéria významných personálnych funkcií podľa článku 371EB kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)].
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že nedošlo k žiadnemu štátnemu zásahu alebo zásahu financovanému zo štátnych prostriedkov. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nepreukázala, že požiadanie o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nezvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď:
 - i) definovala referenčný systém príliš úzko ako pravidlá uvedené v časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve;
 - ii) nepochopila, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] nie je odchýlkou od kapitoly 5 tejto časti zákona, a
 - iii) nerozoznala, že aj v prípade, že uvedená kapitola 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odchýlkou od tejto kapitoly 5, je to odôvodnené povahou alebo všeobecnou schémou uvedenej časti 9A tohto zákona.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností môže ovplyvniť rozhodovanie nadnárodných skupín, pokiaľ ide o umiestnenie ich funkcií financovania skupinových spoločností a ich ústredia v Únii.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nenaruša hospodársku súťaž ani nehrozí narušením hospodárskej súťaže. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nepreukázala, že požiadanie o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že vymáhanie údajnej pomoci by bolo v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie. Žalobkyňa tvrdí, že keďže kritériu významných personálnych funkcií chýba právna istota, Spojené kráľovstvo malo mieru uváženia na to, aby reagovalo na túto neistotu, a že žalovaná porušila svoju povinnosť vykonať úplnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Uložením povinnosti vymáhania pomoci žalovaná konala v rozpore s článkom 16 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589⁽¹⁾, ktorý zakazuje vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že selektívna výhoda by sa odstránila a žiadne vymáhanie by nebolo potrebné, keby Spojené kráľovstvo retroaktívne rozšírilo oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností na prípady poskytovania úverov materským spoločnostiam a tretím osobám. Podľa žalobkyne žalovaná nevzala do úvahy, že takýto úkon by odstránil akúkoľvek selektívnu výhodu (za predpokladu, že nejaká existuje) a v takom prípade by neexistovala žiadna neoprávnená štátna pomoc, ktorá by sa mala vymáhať podľa práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že pri stanovení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa má prihliadať na straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť (prostredníctvom vznesenia nároku, vykonaním voľby alebo automaticky) v čase podania žiadosti o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, alebo ktoré by v tom čase mohla uplatniť, ak by nepožiadala o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je už v súčasnosti podľa práva Spojeného kráľovstva premlčaná. Podľa žalobkyne uvedený výklad predstavuje správny výklad odôvodnenia 203 napadnutého rozhodnutia, ak to však neplatí, napadnuté rozhodnutie je nesprávne, pretože nezohľadnenie takýchto strát, úľav alebo oslobodení by spôsobovalo príliš vysoký výpočet výšky tejto pomoci, čo by viedlo k narušeniu vnútorného trhu.

9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia neuvedla odôvodnenie týkajúce sa oslobodenia na základe pravidla oprávnených zdrojov a oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku a nevykonala úplnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nerozlišovala medzi tromi rôznymi oslobodeniami podľa kapitoly 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)], ktoré sa uplatňujú oddelene, a nepochopila, že oslobodenia na základe pravidla oprávnených zdrojov a oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku nie sú náhradou kritéria významných personálnych funkcií a že existencia oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku v kapitole 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] preukazuje, že žalovaná vychádzala z nesprávneho posúdenia, keď príliš úzko definovala referenčný systém ako pravidlá uvedené v časti 9A uvedeného zákona namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve.

(¹) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Chemring Group a CHG Overseas/Komisia

(Vec T-742/19)

(2020/C 27/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Chemring Group plc (Romsey, Spojené kráľovstvo) a CHG Overseas Ltd (Romsey) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci a zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 poskytnutej Spojeným kráľovstvom v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre ovládané zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyní vrátenie údajnej protiprávnej štátnej pomoci, ktorá im bola v tejto súvislosti poskytnutá (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyní údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňami v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nezohľadnila kontext, účel a fungovanie právnej úpravy Spojeného kráľovstva režimu ovládaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodnými finančnými ziskami. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na viacerých zjavne nesprávnych posúdeniach. Komisia sa predovšetkým dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o pochopenie celého daňového systému Spojeného kráľovstva, pri pochopení cieľov, ktoré sleduje režim ovládaných zahraničných spoločností v osobitnom rozsahu oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a pri definovaní kvalifikovaných úverových vzťahov.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia nesprávne vykladá oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností ako oslobodenie od dane a v dôsledku toho ako výhodu. Pokiaľ ide o neobchodné finančné zisky, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie ukládajúce daňovú povinnosť, a nie selektívnu výhodu. Komisia totiž neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, aby preukázala, že ide o výhodu a že vzhľadom na neexistenciu presvedčivých dôkazov, že predmetné opatrenie spôsobuje výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže uspieť.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém pre posudzovanie účinkov režimu ovládaných zahraničných spoločností a nesprávne identifikovala pravidlá tohto režimu ako celok odlišný od pravidiel stanovených vo všeobecnom daňovom systéme Spojeného kráľovstva dane z príjmov právnických osôb. Komisia nesprávne pochopila cieľ právnej úpravy režimu ovládaných zahraničných spoločností a nepreskúmala mieru voľnej úvahy Spojeného kráľovstva.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vo svojom preskúmaní štátnej pomoci a uplatnila nesprávne kritérium pri preskúmaní otázky porovnateľnosti. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre základ dane v Spojenom kráľovstve medzi poskytovaním úveru skupinovému subjektu zdaniteľnému v Spojenom kráľovstve a poskytovaním takého úveru skupinovému subjektu, ktorý nie je zdaniteľný v Spojenom kráľovstve, a neracionálne dospela k záveru, že úver v rámci skupiny je porovnateľný s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časť 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, v prípadoch, v ktorých jediným dôvodom uplatnenia dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa kontrafaktuálneho scenára kapitoly 5 v časti 9A daného zákona o daniach je kritérium „kapitálu prepojeného v Spojenom kráľovstve“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi mimoriadne ťažko uplatniteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia uviedla, že uvedená kapitola 9 časť 9A tohto zákona nemôže byť odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií by spôsobovalo uplatnenie dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa uvedenej kapitoly 5 časti 9A tohto zákona. V skutočnosti kritérium významných personálnych funkcií je v praxi mimoriadne ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 časť 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia a vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyne, ak bude napadnuté rozhodnutie potvrdené, bude porušovať základné zásady práva Únie, najmä slobodu usadiť sa a voľný pohyb služieb, keďže v prípade žalobkyne sú dotknuté ovládané zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že vymáhanie vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia nie je opodstatnené a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého daň z ovládaných zahraničných spoločností podľa kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutí v primeranej lehote. Pre Komisiu je neprimerané, aby prijala svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šiestich rokoch od nadobudnutia účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Hyperion Insurance Group a HIG Finance/Komisia**(Vec T-743/19)**

(2020/C 27/49)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Hyperion Insurance Group Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) a HIG Finance Ltd (Londýn) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatovať neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci a zrušiť článok 1 rozhodnutia Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušiť povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyň vrátenie údajnej protiprávnej štátnej pomoci, ktorá im bola v tejto súvislosti poskytnutá (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušiť články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyň údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňami v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nezohľadnila kontext, účel a fungovanie právnej úpravy Spojeného kráľovstva režimu ovládaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodnými finančnými ziskami. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na viacerých zjavne nesprávnych posúdeniach. Komisia sa predovšetkým dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o pochopenie celého daňového systému Spojeného kráľovstva, pri pochopení cieľov, ktoré sleduje režim ovládaných zahraničných spoločností v osobitnom rozsahu oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a pri definovaní kvalifikovaných úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia nesprávne vykladá oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností ako oslobodenie od dane a v dôsledku toho ako výhodu. Pokiaľ ide o neobchodné finančné zisky, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie ukladajúce daňovú povinnosť, a nie selektívnu výhodu. Komisia totiž neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, aby preukázala, že ide o výhodu a že vzhľadom na neexistenciu presvedčivých dôkazov, že predmetné opatrenie spôsobuje výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže uspieť.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém pre posudzovanie účinkov režimu ovládaných zahraničných spoločností a nesprávne identifikovala pravidlá tohto režimu ako celok odlišný od pravidiel stanovených vo všeobecnom daňovom systéme Spojeného kráľovstva dane z príjmov právnických osôb. Komisia nesprávne pochopila cieľ právnej úpravy režimu ovládaných zahraničných spoločností a nepreskúmala mieru voľnej úvahy Spojeného kráľovstva.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vo svojom preskúmaní štátnej pomoci a uplatnila nesprávne kritérium pri preskúmaní otázky porovnateľnosti. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre základ dane v Spojenom kráľovstve medzi poskytovaním úveru skupinovému subjektu zdaniteľnému v Spojenom kráľovstve a poskytovaním takého úveru skupinovému subjektu, ktorý nie je zdaniteľný v Spojenom kráľovstve, a neracionálne dospela k záveru, že úver v rámci skupiny je porovnateľný s poskytovaním úverov tretím stranám.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 čast' 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, v prípadoch, v ktorých jediným dôvodom uplatnenia dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa kontrafaktuálneho scenára kapitoly 5 v časti 9A daného zákona o daniach je kritérium „kapitálu prepojeného v Spojenom kráľovstve“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi mimoriadne ťažko uplatniteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia uviedla, že uvedená kapitola 9 čast' 9A tohto zákona nemôže byť odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií by spôsobovalo uplatnenie dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa uvedenej kapitoly 5 časti 9A tohto zákona. V skutočnosti kritérium významných personálnych funkcií je v praxi mimoriadne ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola kapitola 9 čast' 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia a vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyne, ak bude napadnuté rozhodnutie potvrdené, bude porušovať základné zásady práva Únie, najmä slobodu usadiť sa a voľný pohyb služieb, keďže v prípade žalobkyne sú dotknuté ovládané zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že vymáhanie vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia nie je opodstatnené a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého daň z ovládaných zahraničných spoločností podľa kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutí v primeranej lehote. Pre Komisiu je neprimerané, aby prijala svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šiestich rokoch od nadobudnutia účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 31. októbra 2019 – Spirax-Sarco Engineering a SpiraxSarco Overseas/Komisia

(Vec T-745/19)

(2020/C 27/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Spirax-Sarco Engineering plc (Cheltenham, Spojené kráľovstvo) a Spirax-Sarco Overseas Ltd (Cheltenham) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci a zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyň vrátenie údajnej protiprávnej štátnej pomoci, ktorá im bola v tejto súvislosti poskytnutá (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),

- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyň údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňami v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nezohľadnila kontext, účel a fungovanie právnej úpravy Spojeného kráľovstva režimu ovládaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodnými finančnými ziskami. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na viacerých zjavne nesprávnych posúdeniach. Komisia sa predovšetkým dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o pochopenie celého daňového systému Spojeného kráľovstva, pri pochopení cieľov, ktoré sleduje režim ovládaných zahraničných spoločností v osobitnom rozsahu oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a pri definovaní kvalifikovaných úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia nesprávne vykladá oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností ako oslobodenie od dane a v dôsledku toho ako výhodu. Pokiaľ ide o neobchodné finančné zisky, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie ukladajúce daňovú povinnosť, a nie selektívnu výhodu. Komisia totiž neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, aby preukázala, že ide o výhodu a že vzhľadom na neexistenciu presvedčivých dôkazov, že predmetné opatrenie spôsobuje výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže uspieť.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém pre posudzovanie účinkov režimu ovládaných zahraničných spoločností a nesprávne identifikovala pravidlá tohto režimu ako celok odlišný od pravidiel stanovených vo všeobecnom daňovom systéme Spojeného kráľovstva dane z príjmov právnických osôb. Komisia nesprávne pochopila cieľ právnej úpravy režimu ovládaných zahraničných spoločností a nepreskúmala mieru voľnej úvahy Spojeného kráľovstva.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vo svojom preskúmaní štátnej pomoci a uplatnila nesprávne kritérium pri preskúmaní otázky porovnateľnosti. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre základ dane v Spojenom kráľovstve medzi poskytovaním úveru skupinovému subjektu zdaniteľnému v Spojenom kráľovstve a poskytovaním takého úveru skupinovému subjektu, ktorý nie je zdaniteľný v Spojenom kráľovstve, a neracionálne dospela k záveru, že úver v rámci skupiny je porovnateľný s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časť 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, v prípadoch, v ktorých jediným dôvodom uplatnenia dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa kontrafaktuálneho scenára kapitoly 5 v časti 9A daného zákona o daniach je kritérium „kapitálu prepojeného v Spojenom kráľovstve“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi mimoriadne ťažko uplatniteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia uviedla, že uvedená kapitola 9 časť 9A tohto zákona nemôže byť odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií by spôsobovalo uplatnenie dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa uvedenej kapitoly 5 časti 9A tohto zákona. V skutočnosti kritérium významných personálnych funkcií je v praxi mimoriadne ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 časť 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia a vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyň, ak bude napadnuté rozhodnutie potvrdené, bude porušovať základné zásady práva Únie, najmä slobodu usadiť sa a voľný pohyb služieb, keďže v prípade žalobkyň sú dotknuté ovládané zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že vymáhanie vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia nie je opodstatnené a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.

8. Šiesty žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého daň z ovládaných zahraničných spoločností podľa kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutí v primeranej lehote. Pre Komisiu je neprimerané, aby prijala svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šiestich rokoch od nadobudnutia účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 31. októbra 2019 – DS Smith a DS Smith International/Komisia

(Vec T-747/19)

(2020/C 27/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: DS Smith plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) a DS Smith International Ltd (Londýn) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci a zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 poskytnutej Spojeným kráľovstvom v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre ovládané zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyň vrátenie údajnej protiprávnej štátnej pomoci, ktorá im bola v tejto súvislosti poskytnutá (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyň údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňami v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nezohľadnila kontext, účel a fungovanie právnej úpravy Spojeného kráľovstva režimu ovládaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodnými finančnými ziskami. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na viacerých zjavne nesprávnych posúdeniach. Komisia sa predovšetkým dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o pochopenie celého daňového systému Spojeného kráľovstva, pri pochopení cieľov, ktoré sleduje režim ovládaných zahraničných spoločností v osobitnom rozsahu oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a pri definovaní kvalifikovaných úverových vzťahov.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia nesprávne vykladá oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností ako oslobodenie od dane a v dôsledku toho ako výhodu. Pokiaľ ide o neobchodné finančné zisky, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie ukládajúce daňovú povinnosť, a nie selektívnu výhodu. Komisia totiž neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, aby preukázala, že ide o výhodu a že vzhľadom na neexistenciu presvedčivých dôkazov, že predmetné opatrenie spôsobuje výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže uspieť.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém pre posudzovanie účinkov režimu ovládaných zahraničných spoločností a nesprávne identifikovala pravidlá tohto režimu ako celok odlišný od pravidiel stanovených vo všeobecnom daňovom systéme Spojeného kráľovstva dane z príjmov právnických osôb. Komisia nesprávne pochopila cieľ právnej úpravy režimu ovládaných zahraničných spoločností a nepreskúmala mieru voľnej úvahy Spojeného kráľovstva.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vo svojom preskúmaní štátnej pomoci a uplatnila nesprávne kritérium pri preskúmaní otázky porovnateľnosti. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre základ dane v Spojenom kráľovstve medzi poskytovaním úveru skupinovému subjektu zdaniteľnému v Spojenom kráľovstve a poskytovaním takého úveru skupinovému subjektu, ktorý nie je zdaniteľný v Spojenom kráľovstve, a neracionálne dospela k záveru, že úver v rámci skupiny je porovnateľný s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časť 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, v prípadoch, v ktorých jediným dôvodom uplatnenia dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa kontrafaktuálneho scenára kapitoly 5 v uvedenej časti 9A je kritérium „kapitálu prepojeného v Spojenom kráľovstve“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi mimoriadne ťažko uplatniteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia uviedla, že uvedená kapitola 9 nemôže byť odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií by spôsobovalo uplatnenie dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa uvedenej kapitoly 5. V skutočnosti kritérium významných personálnych funkcií je v praxi mimoriadne ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia a vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyň, ak bude napadnuté rozhodnutie potvrdené, by porušovalo základné zásady práva Únie, najmä slobodu usadiť sa a voľný pohyb služieb, keďže v prípade žalobkyň sú dotknuté ovládané zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že vymáhanie vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia nie je opodstatnené a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého daň z ovládaných zahraničných spoločností podľa uvedenej kapitoly 5 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutí v primeranej lehote. Pre Komisiu je neprimerané, aby prijala svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šiestich rokoch od nadobudnutia účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 1. novembra 2019 – The Vitec Group/Komisia**(Vec T-748/19)**

(2020/C 27/52)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: The Vitec Group plc (Richmond, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci a zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 poskytnutej Spojeným kráľovstvom v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre ovládané zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyne vrátenie údajnej protiprávnej štátnej pomoci, ktorá jej bola v tejto súvislosti poskytnutá (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyň údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňami v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nezohľadnila kontext, účel a fungovanie právnej úpravy Spojeného kráľovstva režimu ovládaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodnými finančnými ziskami. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na viacerých zjavne nesprávnych posúdeniach. Komisia sa predovšetkým dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o pochopenie celého daňového systému Spojeného kráľovstva, pri pochopení cieľov, ktoré sleduje režim ovládaných zahraničných spoločností v osobitnom rozsahu oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a pri definovaní kvalifikovaných úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia nesprávne vykladá oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností ako oslobodenie od dane a v dôsledku toho ako výhodu. Pokiaľ ide o neobchodné finančné zisky, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie ukladajúce daňovú povinnosť, a nie selektívnu výhodu. Komisia totiž neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, aby preukázala, že ide o výhodu a že vzhľadom na neexistenciu presvedčivých dôkazov, že predmetné opatrenie spôsobuje výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže uspieť.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém pre posudzovanie účinkov režimu ovládaných zahraničných spoločností a nesprávne identifikovala pravidlá tohto režimu ako celok odlišný od pravidiel stanovených vo všeobecnom daňovom systéme Spojeného kráľovstva dane z príjmov právnických osôb. Komisia nesprávne pochopila cieľ právnej úpravy režimu ovládaných zahraničných spoločností a nepreskúmala mieru voľnej úvahy Spojeného kráľovstva.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia vo svojom preskúmaní štátnej pomoci a uplatnila nesprávne kritérium pri preskúmaní otázky porovnateľnosti. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre základ dane v Spojenom kráľovstve medzi poskytovaním úveru skupinovému subjektu zdaniteľnému v Spojenom kráľovstve a poskytovaním takého úveru skupinovému subjektu, ktorý nie je zdaniteľný v Spojenom kráľovstve, a neracionálne dospela k záveru, že úver v rámci skupiny je porovnateľný s poskytovaním úverov tretím stranám.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časť 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, v prípadoch, v ktorých jediným dôvodom uplatnenia dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa kontrafaktuálneho scenára kapitoly 5 je kritérium „kapitálu prepojeného v Spojenom kráľovstve“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi mimoriadne ťažko uplatniteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia uviedla, že uvedená kapitola 9 nemôže byť odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií by spôsobovalo uplatnenie dane z ovládaných zahraničných spoločností podľa uvedenej kapitoly 5. V skutočnosti kritérium významných personálnych funkcií je v praxi mimoriadne ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia a vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyne, ak bude napadnuté rozhodnutie potvrdené, bude porušovať základné zásady práva Únie, najmä slobodu usadiť sa a voľný pohyb služieb, keďže v prípade žalobkyne sú dotknuté ovládané zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že vymáhanie vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia nie je opodstatnené a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého daň z ovládaných zahraničných spoločností podľa uvedenej kapitoly 5 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutí v primeranej lehote. Pre Komisiu je neprimerané, aby prijala svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šiestich rokoch od nadobudnutia účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 4. novembra 2019 – Reckitt Benckiser Investments/Komisia

(Vec T-751/19)

(2020/C 27/53)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Reckitt Benckiser Investments Ltd (Slough, Spojené kráľovstvo) a 5 ďalších žalobkýň (v zastúpení: C. Quigley, barrister, P. Halford a A. Langley, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 poskytnutej Spojeným kráľovstvom v podobe oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností,
- subsidiárne zrušil článok 2 sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkalo žalobkýň,

- subsidiárne v druhom rade zrušil článok 2 sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o akúkoľvek pomoc poskytnutú v rámci oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností v období pred 24. novembrom 2017 v rozsahu, v akom sa týka žalobkyň,
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňami v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod, ktorým sa tvrdí protiprávnosť článku 1 napadnutého rozhodnutia z nasledujúcich dôvodov:

- a) Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje (hospodársku) výhodu, pokiaľ ide o určenie existencie výhody v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, najmä:
 - i. nezohľadnením: historických súvislostí pri zavedení režimu ovládaných zahraničných spoločností do daňového systému Spojeného kráľovstva; obmedzení stanovených v Spojenom kráľovstve na základe uplatnenia práva Únie, najmä slobody usadiť sa; teritorialitu a ďalšie politické dôvody pre štruktúru režimu ovládaných zahraničných spoločností zavedených do Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] s účinnosťou od 1. januára 2013; rozsah daňovej suverenity členských štátov vrátane Spojeného kráľovstva pri príprave režimu ovládaných zahraničných spoločností;
 - ii. posúdením, podľa ktorého fakultatívna povaha nároku podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] predstavuje priaznivejšie zaobchádzanie, na ktorého základe vzniká výhoda.
- b) Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje selektívnu výhodu, pokiaľ ide o určenie existencie výhody v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, najmä:
 - i. Pokiaľ ide o relevantný referenčný rámec:
 - 1. Nesprávne určenie referenčného rámca ako referenčného rámca zloženého výlučne z režimu ovládaných zahraničných spoločností a/alebo iba kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)];
 - 2. Nesprávne vymedzenie cieľa referenčného systému výlučne na zdanenie ziskov z činností a aktív v Spojenom kráľovstve, ktoré boli umelo odklonené zo Spojeného kráľovstva, bez zohľadnenia toho, či príslušné ciele transakcie skutočne vedú k riziku narušenia základu dane v Spojenom kráľovstve.
 - ii. Pokiaľ ide o stanovenie odchýlky od referenčného rámca:
 - 1. Nesprávne posúdenie relevantnosti a významu kritéria významných personálnych funkcií;
 - 2. Nesprávne posúdenie porovnateľnosti oprávnených „úverových vzťahov“ s úvermi poskytnutými jednak osobám rezidentom v Spojenom kráľovstve a jednak tretím osobám;
 - 3. Protiprávne odvolanie sa na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164 (¹);
 - 4. Nesprávne posúdenie porovnateľných rizík pre porušenie slobody usadiť sa pre kategórie oslobodených a neoslobodených kategórií ovládaných zahraničných spoločností.
 - iii. Pokiaľ ide o odôvodnenie údajnej odchýlky,
 - 1. Nesprávne rozhodnutie, podľa ktorého sa odôvodnenie týkajúce sa nevyhnutnosti, aby systém bol zvládateľný a bolo možné ho spravovať, nevzťahuje na kritérium významných personálnych funkcií;
 - 2. Nesprávne rozhodnutie, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nemožno odôvodniť odkazom na dodržiavanie slobody usadiť sa.

2. Druhý žalobný dôvod založený na protiprávnosti článku 2 sporného rozhodnutia z dôvodov založených na porušení legitímnej dôvery a zásad právnej istoty a proporcionality.
3. Tretí žalobný dôvod predložený subsidiárne, podľa ktorého nemalo byť vymáhanie nariadené s ohľadom na žiadnu pomoc poskytnutú prostredníctvom oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pred 24. novembrom 2017, teda v deň, keď Komisia uverejnila svoje rozhodnutie o začatí konania.

(¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 5. novembra 2019 – Inchcape/Komisia

(Vec T-752/19)

(2020/C 27/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Inchcape plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Anderson, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1) v celom rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne rozhodol, že pri stanovení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa má prihliadať na straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť v čase podania žiadosti o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, alebo ktoré by žalobkyňa v tom čase mohla uplatniť, ak by nepožiadala o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, a to pre obidva prípady, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je už v súčasnosti podľa práva Spojeného kráľovstva premlčaná a bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú automatickú povahu,
- v každom prípade uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná nepreukázala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje výhodu. Podľa žalobkyne žalovaná nepreukázala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje výhodu v každom prípade, v ktorom bolo o toto oslobodenie požiadané.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že nedošlo k žiadnemu štátnemu zásahu alebo zásahu financovanému zo štátnych prostriedkov. Komisia nepreukázala, že vznesenie nároku na oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nezvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru. Podľa žalobkyne sa žalovaná dopustila nesprávneho posúdenia, keď definovala referenčný systém príliš úzko ako pravidlá uvedené v časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve, nepochopila, že kapitola 9 časti 9A uvedeného zákona nie je odchýlkou od kapitoly 5 tejto časti, a nerozoznala, že aj v prípade, že uvedená kapitola 9 je odchýlkou od tejto kapitoly 5, je to odôvodnené povahou alebo všeobecnou schémou uvedenej časti 9A tohto zákona.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Podľa žalobkyne sa Komisia dopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností môže ovplyvniť rozhodovanie nadnárodných skupín, pokiaľ ide o umiestnenie ich funkcií financovania skupinových spoločností a ich ústredia v Únii.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nenarúša hospodársku súťaž ani nehrozí narušením hospodárskej súťaže. Uvádza sa, že Komisia nepreukázala, že požiadanie o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že vymáhanie údajnej pomoci by bolo v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie. Žalobkyňa tvrdí, že keďže kritériu významných personálnych funkcií podľa článku 371 EB kapitoly 5 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] chýba právna istota, Spojené kráľovstvo malo mieru uváženia na to, aby reagovalo na túto neistotu a že žalovaná porušila svoju povinnosť vykonať úplnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Uložením povinnosti vymáhania pomoci Komisia konala v rozpore s článkom 16 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589⁽¹⁾, ktorý zakazuje vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že selektívna výhoda by sa odstránila a žiadne vymáhanie by nebolo potrebné, keby Spojené kráľovstvo retroaktívne rozšírilo oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností na prípady poskytovania úverov materským spoločnostiam a tretím osobám. Podľa žalobkyne žalovaná nevzala do úvahy, že takýto úkon by odstránil akúkoľvek selektívnu výhodu (za predpokladu, že nejaká existuje) a v takom prípade by neexistovala žiadna neoprávnená štátna pomoc, ktorá by sa mala vymáhať podľa práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že pri stanovení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa má prihliadať na straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť (prostredníctvom vznesenia nároku, vykonaním voľby alebo automaticky) v čase podania žiadosti o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, alebo ktoré by v tom čase mohla uplatniť, ak by nepožiadala o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je už v súčasnosti podľa práva Spojeného kráľovstva premieľaná. Podľa žalobkyne uvedený výklad predstavuje správny výklad odôvodnenia 203 napadnutého rozhodnutia, ak to však neplatí, napadnuté rozhodnutie je nesprávne, pretože nezohľadnenie takýchto strát, úľav alebo oslobodení by spôsobovalo príliš vysoký výpočet výšky tejto pomoci, čo by viedlo k narušeniu vnútorného trhu.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia neuvedla odôvodnenie týkajúce sa oslobodenia na základe pravidla oprávnených zdrojov a oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku a nevykonala úplnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná nerozlišovala medzi tromi rôznymi oslobodeniami podľa kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)], ktoré sa uplatňujú oddelene, a nepochopila, že oslobodenia na základe pravidla oprávnených zdrojov a oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku nie sú náhradou kritéria významných personálnych funkcií a že existencia oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku v kapitole 9 preukazuje, že žalovaná vychádzala z nesprávneho posúdenia, keď príliš úzko definovala referenčný systém ako pravidlá uvedené v časti 9A namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 7. novembra 2019 – Stagecoach Group/Komisia**(Vec T-754/19)**

(2020/C 27/55)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Stagecoach Group plc (Perth, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere referenčného rámca pre analýzu daňového režimu. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná mala posúdiť referenčný rámec režimu Spojeného kráľovstva dane z príjmov právnických osôb, a nielen samotný režim ovládaných zahraničných spoločností.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zvolila nesprávny prístup pri analýze režimu ovládaných zahraničných spoločností. Komisia dospela v bodoch 124 až 126 napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu záveru, že ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] predstavujú odchýlku od všeobecného zdanenia podľa kapitoly 5 tohto zákona.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti bolo naplnené tým, že došlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v skutkovo a právne porovnateľnej situácii.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že 75 % oslobodenie od dane podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že uloženie daňového zaťaženia na ovládané zahraničné spoločnosti, ktoré spĺňajú podmienky pre oslobodenie od dane obsiahnuté v uvedenej kapitole 9, ako kategórii, by bolo v rozpore so slobodou usadiť sa, ktorú majú žalobkyne podľa článku 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že v súvislosti so 75 % oslobodením od dane a otázkou pevne stanoveného pomeru došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a rovnosti, ktoré sú všeobecnými zásadami práva Únie.

8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá sa neuplatní *ratione temporis*, alebo z nich neprimerane vychádzala.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v odôvodnení 176 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že existuje skupina príjemcov (zahŕňajúca aj žalobkyňu), a že sa jej poskytla pomoc, ktorá sa musí späť vymáhať podľa článku 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 6. novembra 2019 – BBA International Investments/Komisia

(Vec T-755/19)

(2020/C 27/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BBA International Investments Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: N. Niejahr, B. Hoorelbeke, advokáti, A. Stratakis a P. O’Gara, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1), v rozsahu, v akom konštatuje, že údajné opatrenie pomoci predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a nariaďuje sa jej vymáhanie spolu s úrokmi, a to aj od žalobkyne,
- subsidiárne zrušil články 2, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie nezlučiteľnej pomoci spolu s úrokmi, a to aj od žalobkyne,
- rozhodol, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a uložil jej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne vynaložené v rámci tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď rozhodla, že údajné opatrenie pomoci predstavuje selektívnu výhodu:
 - a) pre spoločnosti, využívajúce 75 % oslobodenie od dane pre nízkorizikové úverové vzťahy, tým, že Komisia:
 - nesprávne identifikovala režim ovládaných zahraničných spoločností Spojeného kráľovstva ako referenčný systém,

- vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že 75 % oslobodenie od dane predstavujú odchýlku od referenčného daňového systému z dôvodu, že:
 - i) rozhodnutie o oslobodení nebolo založené na správnej legislatívnej technike;
 - ii) kritérium významných personálnych funkcií nie je hlavným kritériom režimu Spojeného kráľovstva ovládaných zahraničných spoločností a
 - iii) oprávnené a neoprávnené úverové vzťahy sa nenachádzajú v rovnakej právnej a skutkovej situácii a v každom prípade sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď analogicky alebo bezdôvodne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 (¹).
 - sa dopustila nesprávneho skutkového a právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že oslobodenie 75 % nie je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému ako schéma oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, ktorá sa uplatňuje na neobchodné finančné zisky, ktoré patria pod oddiel 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)].
- b) pre spoločnosti využívajúce oslobodenia na základe spárovaného úroku a oprávnených zdrojov tým, že:
- nesprávne identifikovala pravidlá Spojeného kráľovstva týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností ako referenčný systém,
 - vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že oslobodenia na základe spárovaného úroku a oprávnených zdrojov predstavujú odchýlku od referenčného daňového systému z dôvodu, že:
 - i) konštatovanie odchýlky je nesprávne založené na legislatívnej technike a kritérium významných personálnych funkcií nie je hlavným kritériom režimu Spojeného kráľovstva ovládaných zahraničných spoločností,
 - ii) daňovníci, ktorí majú nárok na oslobodenie na základe spárovaného úroku a oprávnených zdrojov, sa nenachádzajú v rovnakej právnej a skutkovej situácii ako daňovníci, ktorí taký nárok nemajú.
 - sa dopustila nesprávneho skutkového a právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že oslobodenie na základe spárovaného úroku a oprávnených zdrojov nie sú odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že nepreukázala, že údajné opatrenie pomoci mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a hroziť narušením hospodárskej súťaže.
3. Tretí žalobný dôvod predložený subsidiárne založený na tom, že Komisia porušila článok 49 ZFEÚ tým, že kvalifikovala údajné opatrenie štátnej pomoci ako nezlučiteľnú štátnu pomoc, ktorá neporušuje slobodu usadiť sa zaručenú článkom 49 ZFEÚ.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia porušila základnú zásadu rovnosti zaobchádzania/zákazu diskriminácie tým, že:
- zaobchádzala s neobchodnými finančnými ziskami z oprávnených úverových vzťahov rovnako ako s neobchodnými finančnými ziskami z neoprávnených úverových vzťahov a
 - zaobchádzala s oslobodením financovania skupinových spoločností rozdielne podľa toho, či neobchodné finančné zisky spadali pod článok 371 EB alebo článok 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)].

5. Piaty žalobný dôvod predložený subsidiárne založený na tom, že keby údajné opatrenie pomoci patrilo do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, Komisia porušila článok 16 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 ⁽²⁾ tým, že nariadila vymáhanie údajne nezlučiteľnej pomoci od príjemcov údajného opatrenia pomoci, pretože toto vymáhanie porušuje všeobecné zásady práva Únie, konkrétne zásadu legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 7. novembra 2019 – WPP Jubilee a i./Komisia

(Vec T-756/19)

(2020/C 27/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: WPP Jubilee Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) a 11 ďalších žalobkyň (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci a zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896 poskytnutej Spojeným kráľovstvom v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre ovládané zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyň vrátenie údajnej protiprávnej štátnej pomoci, ktorá im bola v tejto súvislosti poskytnutá (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyň údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňami v súvislosti s týmto konaním.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté zjavne nesprávnym posúdením relevantných skutkových alebo právnych okolností. Žalobkyne najmä tvrdia, že Komisia nesprávne chápe fungovanie sporných pravidiel týkajúcich sa ovládaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o neobchodné finančné zisky. Napadnuté rozhodnutie navyše chybné považuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností za daňové oslobodenie. Toto platí tým viac, že niektoré pôžičky, ktoré sú predmetom tejto žaloby, boli financované z oprávnených zdrojov.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne konštatovala, že pravidlá týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a teda, že tieto pravidlá poskytujú určitým hospodárskym subjektom selektívnu výhodu. Konkrétnejšie, žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne určila referenčný rámec na posúdenie účinkov pravidiel týkajúcich sa ovládaných zahraničných spoločností a nesprávne rozhodla, že dve rôzne situácie sú porovnateľnými so situáciou, v ktorej sa použijú pravidlá týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností. Tieto dve chyby viedli Komisiu k tomu, že sa nesprávne domnievala, že tieto pravidlá poskytujú určitým trhovým subjektom selektívnu výhodu. Žalobkyne navyše tvrdí, že Komisia nesprávne rozhodla, že pravidlá týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností tvoria súbor pravidiel líšiacich sa od všeobecného systému Spojeného kráľovstva dane z príjmov právnických osôb, pričom nevzala do úvahy ďalšie charakteristiky tohto režimu, ktoré sa uplatnia v spojení s pravidlami týkajúcimi sa ovládaných zahraničných spoločností. V dôsledku toho analýza Komisie týkajúca sa porovnateľnosti a selektivity údajne obsahuje vadu zjavne nesprávneho posúdenia relevantných skutkových alebo právnych okolností.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa ovládaných zahraničných spoločností predstavujú pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časť 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, v prípadoch, v ktorých jediným dôvodom uplatnenia dane z ovládaných zahraničných spoločností je kritérium „kapitálu prepojeného v Spojenom kráľovstve“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi mimoriadne ťažko uplatniteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia uviedla, že uvedená kapitola 9 nemôže byť odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií spôsobuje uplatnenie dane z ovládaných zahraničných spoločností. V skutočnosti a napriek skutočnostiam uvádzaným samotnými žalobkyňami, kritérium významných personálnych funkcií je v praxi mimoriadne ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia a vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyň, ak bude napadnuté rozhodnutie potvrdené, porušuje základné zásady práva Únie, najmä slobodu usadiť sa a voľný pohyb služieb, keďže v prípade žalobkyň sú dotknuté ovládané zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že vymáhanie vyplývajúce z napadnutého rozhodnutia nie je opodstatnené a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia Komisie, pokiaľ ide o niektoré základné prvky napadnutého rozhodnutia. Komisia údajne nevykonala preskúmanie odchýlky „oprávnených zdrojov“ z akéhokoľvek dôvodu a neanalyzovala dôvody alebo odôvodnenie pre túto odchýlku. Ďalšie príklady zahŕňajú záver, podľa ktorého daň z ovládaných zahraničných spoločností na základe uvedenej kapitoly 5 by sa mohla bez problémov alebo bez neprimeraného zaťaženia uplatniť na základe kritéria významných personálnych funkcií.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutí v primeranej lehote. Pre Komisiu je neprimerané, aby prijala svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až po viac ako šiestich rokoch od nadobudnutia účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – W. S. Atkins International/Komisia

(Vec T-758/19)

(2020/C 27/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: W. S. Atkins International Ltd (Epsom, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu usadiť sa žalobkyne vyplývajúcu z článku 49 ZFEÚ, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že schéma oslobodenia financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedlo k vzniku hospodárskej výhody v zmysle a rozsahu článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely preskúmania „selektivity“.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nesprávne alebo nie celkom identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý si zvolila.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikovaní sporného opatrenia ako obsahujúceho odchýlku z referenčného systému, ktorý si zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení a/alebo zjavne nesprávnom posúdení Komisie, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, pretože nesprávne rozhodla, že spôsobuje rozdielne zaobchádzanie s podnikmi nachádzajúcimi sa v právne a skutkovo porovnateľnej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že zohľadnila smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾ pri posúdení selektivity sporného opatrenia, hoci táto smernica nadobudla účinnosť až po skončení obdobia, ktoré Komisia považovala za obdobie, počas ktorého sporné opatrenie predstavovalo štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie predstavuje zneužitie právomoci Komisie v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená s ohľadom na zdanenie neobchodných finančných ziskov, keď označila zmluvy o úvere ako spadajúce *prima facie* pod článok 371EB (ďalej len „činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)]. Rozhodnutie Komisie je tiež nedostatočne odôvodnené, či dokonca úplne neodôvodnené, pokiaľ ide o jej odôvodnenie „oprávnených zdrojov“ a „výnosov zo spárovaného úroku“.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na porušení Komisiou článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 nariadenia Rady (EÚ) č. 2015/1589⁽²⁾ a povinnosti riadnej správy vecí verejných vyplývajúcej z článku 41 Charty základných práv. Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania najmä neuviedla, že mala obavy, pokiaľ ide o odôvodnenie „oslobodenia 75 %“ v zmysle článku 371ID zákona z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia) s cieľom vyhnúť sa praktickým ťažkostiam pri uskutočňovaní analýzy dôležitých funkcií, pokiaľ ide o vnútrogrupinové pôžičky, aby bola dotknutým osobám poskytnutá dostatočná možnosť vyjadriť sa v tejto súvislosti; počas svojho vyšetrovania nepožiadala dotknuté osoby o predloženie svojich vyjadrení; v napadnutom rozhodnutí rozhodla nezohľadniť takéto vyjadrenia, ktoré v tejto súvislosti poskytli dotknuté osoby. V dôsledku toho sa má napadnuté rozhodnutie vyhlásiť za neplatné.

10. Desiaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že zdanenie príjmov spoločnosti v Spojenom kráľovstve na zisky zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nebolo nevyhnutné na zabezpečenie súladu so slobodami vyplývajúcimi zo Zmluvy.

Žalobkyňa na podporu svojej časti žaloby, predloženej subsidiárne, na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod založený na tom, že aj keby sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhanie pomoci neporušuje základné zásady práva Únie a nariadila vymáhanie nezávisle od otázky, či usadenie skupinových spoločností a ich poskytnutie úverov skupinovým spoločnostiam nerezidentom skutočne narušalo výkon slobody usadiť sa. Konkrétne v prejednávanej veci by vymáhanie pomoci porušovalo slobodu usadiť sa žalobkyne vyplývajúcu z článku 49 ZFEÚ. Keďže došlo k takému porušeniu, vymáhanie, ktoré bolo nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia, treba zrušiť.

(¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Yalwen/Komisia

(Vec T-759/19)

(2020/C 27/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Yalwen Ltd (Birmingham, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu usadiť sa žalobkyne vyplývajúcu z článku 49 ZFEÚ, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že schéma oslobodenia financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedlo k vzniku hospodárskej výhody v zmysle a rozsahu článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely preskúmania „selektivity“.
 3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nesprávne alebo nie celkom identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý si zvolila.
 4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikovaní sporného opatrenia ako obsahujúceho odchýlku z referenčného systému, ktorý si zvolila.
 5. Piaty žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení a/alebo zjavne nesprávnom posúdení Komisie, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, pretože nesprávne rozhodla, že spôsobuje rozdielne zaobchádzanie s podnikmi nachádzajúcimi sa v právne a skutkovo porovnateľnej situácii.
 6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že zohľadnila smernicu Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾ pri posúdení selektivity sporného opatrenia, hoci táto smernica nadobudla účinnosť až po skončení obdobia, ktoré Komisia považovala za obdobie, počas ktorého sporné opatrenie predstavovalo štátnu pomoc.
 7. Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie predstavuje zneužitie právomoci Komisie v rozpore s daňovou suverénitou Spojeného kráľovstva.
 8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená s ohľadom na zdanenie neobchodných finančných ziskov, keď označila zmluvy o úvere ako spadajúce *prima facie* pod článok 371EB (ďalej len „činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)]. Rozhodnutie Komisie je tiež nedostatočne odôvodnené, či dokonca úplne neodôvodnené, pokiaľ ide o jej odôvodnenie „oprávnených zdrojov“ a „výnosov zo spárovaného úroku“.
 9. Deviaty žalobný dôvod založený na porušení Komisiou článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 6 nariadenia (EÚ) č. 2015/1589 ⁽²⁾ a povinnosti riadnej správy vecí verejných vyplývajúcej z článku 41 Charty základných práv. Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania najmä neuviedla, že mala obavy, pokiaľ ide o odôvodnenie „oslobodenia 75 %“ v zmysle článku 371ID zákona z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia) s cieľom vyhnúť sa praktickým ťažkostiam pri uskutočňovaní analýzy dôležitých funkcií, pokiaľ ide o vnútro skupinové pôžičky, aby bola dotknutým osobám poskytnutá dostatočná možnosť vyjadriť sa v tejto súvislosti; počas svojho vyšetrovania nepožiadala dotknuté osoby o predloženie svojich vyjadrení; v napadnutom rozhodnutí rozhodla nezohľadniť takéto vyjadrenia, ktoré v tejto súvislosti poskytli dotknuté osoby. V dôsledku toho sa má napadnuté rozhodnutie vyhlásiť za neplatné.
 10. Desiaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že zdanenie príjmov spoločnosti v Spojenom kráľovstve na zisky zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nebolo nevyhnutné na zabezpečenie súladu so slobodami vyplývajúcimi zo Zmluvy.
- Žalobkyňa na podporu svojej časti žaloby, predloženej subsidiárne, na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia uvádza tento žalobný dôvod:
11. Jedenásty žalobný dôvod založený na tom, že aj keby sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhanie pomoci neporušuje základné zásady práva Únie, a nariadila vymáhanie nezávisle od otázky, či usadenie skupinových spoločností a ich poskytnutie úverov skupinovým spoločnostiam nerezidentom skutočne narušalo výkon slobody usadiť sa. Konkrétne v prejednáwanej veci by vymáhanie pomoci porušovalo slobodu usadiť sa žalobkyne vyplývajúcu z článku 49 ZFEÚ. Keďže došlo k takému porušeniu, vymáhanie, ktoré bolo nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia, treba zrušiť.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – CAPA a i./Komisia**(Vec T-777/19)**

(2020/C 27/60)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobcovia: Coopérative des artisans pêcheurs associés CAPA (Le Tréport, Francúzsko) a 10 ďalších žalobcov (v zastúpení: M. Le Berre, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- a v dôsledku toho:
- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019)5498 final z 26. júla 2019,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobcovia uvádzajú dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení procesných práv žalobcov podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ v rozsahu, v akom okolnosti prijatia a obsah napadnutého rozhodnutia preukazujú, že Komisia čelila objektívnym pochybnostiam, ktoré ju mali viesť k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia.

Žaloba podaná 15. novembra 2019 – Sped-Pro S.A./Komisia**(Vec T-791/19)**

(2020/C 27/61)

*Jazyk konania: poľština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Sped-Pro S.A. (Varšava, Poľsko) (v zastúpení: Małgorzata Kozak, radca prawny)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2019) 6099 final (vec AT.40459) z 12. augusta 2019, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobkyne podľa článku 7 ods. 2 nariadenia 773/2004 ⁽¹⁾ a
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení podstatných procesných náležitostí

Podľa žalobkyne Komisia porušila článok 7 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1/2003 ⁽²⁾ a článok 7 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 v spojení s článkom 41 ods. 1 a ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie, a to v dôsledku porušenia zásady primeranej lehoty, keďže svoje rozhodnutie vydala takmer dva roky po oznámení z 13. septembra 2017, ktorým bola žalobkyňa informovaná o zamýšľanom zamietnutí sťažnosti, čo malo vplyv na výsledok konania. Komisia sa takisto dopustila porušenia práva žalobkyne na prejednanie jej veci a podrobne neodôvodnila zamietnutie sťažnosti, čo sa odrazilo v oznámení z 13. septembra 2017, ktorým bola informovaná o zamýšľanom zamietnutí sťažnosti a v lakonickom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení Zmlúv.

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila právo na účinnú súdnu ochranu, konkrétne článok 2 ZEÚ v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, keď došla k záveru, že predseda úradu na ochranu hospodárskej súťaže a spotrebiteľov „sa zdá byť obzvlášť vhodným orgánom pre posúdenie otázok nastolených... v sťažnosti“ (bod 21 napadnutého rozhodnutia) a nezohľadnila tak prinajmenšom dôvodné pochybnosti o zachovaní právneho štátu v Poľsku, a teda pochybnosti o nezávislosti súdov a predsedu úradu na ochranu hospodárskej súťaže a spotrebiteľov. Komisia najmä ignorovala otázku reorganizácie súdneho systému v Poľsku a skutočnosť, že veci z oblasti hospodárskej súťaže a ochrany spotrebiteľov sú prejednávané pred novým senátom Najvyššieho súdu pre mimoriadnu kontrolu a veci verejného práva, pre ktorý platia rovnaké pravidlá menovania ako pre kárny senát.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení Zmlúv

Podľa žalobkyne sa Komisia dopustila porušenia článku 102 ZFEÚ v spojení s článkom 17 ods. 2 druhou vetou ZFEÚ, článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 773/2004 a článkom 7 ods. 1 a 2 nariadenia 1/2003, v dôsledku zjavného pochybenia pri posudzovaní záujmu Únie a pri vymedzení relevantného trhu. Komisia došla k záveru, že trh, na ktorom došlo k údajnému protiprávnemu konaniu, je „v zásade obmedzený na vnútroštátny železničný trh, aj keby sa údajné protiprávne konanie mohlo týkať takisto podnikov registrovaných v zahraničí“. Komisia navyše nezabezpečila potrebný účinok článku 102 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 Zmluvy o založení ES (Ú. v. EÚ L 123, 27.4.2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 (Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 20. novembra 2019 – DTE Systems/EUIPO – Speed Buster (PedalBox +)**(Vec T-801/19)**

(2020/C 27/62)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: DTE Systems GmbH (Recklinghausen, Nemecko) (v zastúpení: U. Vietmeyer, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Speed Buster GmbH & Co. KG (Sinzig, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľka spornej ochrannéj známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie PedalBox + – ochranná známka Európskej únie č. 16 637 266.

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5. septembra 2019 vo veci R 1934/2018-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie výmazového oddelenia žalovaného z 1. augusta 2018, č. 16 223 C (neplatnosť), a rozhodnutie prvého odvolacieho senátu žalovaného z 5. septembra 2019 vydané v odvolacom konaní R 1934/2018-1,
- nariadil zachovanie ochrannéj známky Európskej únie č. 16 637 266 v registri v plnom rozsahu, tak ako bola zapísaná a zadokumentovaná,
- subsidiárne pre prípad, že by Všeobecný súd rozhodujúci vo veci dospel k záveru, že je potrebné uskutočniť ďalšie skutkové zistenia, uložil žalovanému povinnosť opätovne rozhodovať o potrebe voľného používania pojmu „PedalBox +“ bez nutnosti zohľadnenia označení výrobkov firiem SPEED-BUSTER GmbH & Co. KG., Mosaikweg 18, 53489 Sinzig, Nemecko, alebo CPA Performance GmbH, Jurastraße 1, 73119 Zell unter Aichelberg, Nemecko.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 59 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 21. novembra 2019 – Ultrasun/EUIPO (ultrasun)**(Vec T-805/19)**

(2020/C 27/63)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Ultrasun AG (Zürich, Švajčiarsko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška farebnej obrazovej ochrannej známky Európskej únie ultrasun – prihláška č. 17 898 795.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 5. septembra 2019 vo veci R 531/2019-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov, ktoré žalobkyňa vynaložila v konaní pred odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 95 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 21. novembra 2019 – Govern d'Andorra/EUIPO (Andorra)**(Vec T-806/19)**

(2020/C 27/64)

*Jazyk konania: španielčina***Účastníci konania**

Žalobca: Govern d'Andorra (v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Andorra – Prihláška č. 16 797 912.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. augusta 2019 vo veci R 737/2018-2.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- právna neistota vyplývajúca z rozdielnych rozhodnutí EUIPO o veľmi podobných ochranných známkach a povinnosť odôvodniť rozhodnutia.

Žaloba podaná 25. novembra 2019 – Silgan International a Silgan Closures/Komisia

(Vec T-808/19)

(2020/C 27/65)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Holandsko) a Silgan Closures GmbH (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, B. Meyring a E. Venot, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2019) 8501 final z 20. novembra 2019 (AT.40522 – Metal Packaging [ex Pandora]) týkajúce sa povinnosti poskytnúť informácie a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nerešpektovaní práv na obhajobu

V rámci prvého žalobného dôvodu sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie nerešpektuje podstatné práva obhajoby, pretože položené otázky vychádzali predovšetkým z podkladov a informácií, ktoré žalobkyne predtým poskytli ako korunní svedkovia nemeckému Bundeskartellamt (Spolkový úrad pre hospodársku súťaž) v rámci konania, ktoré na ňom prebieha. Komisia tieto podklady a informácie získala v rámci neprípustnej výmeny informácií s Bundeskartellamt, resp. v rámci protiprávnej dodatočnej kontroly, ktorá z nej vychádzala.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na nepríslušnosti Komisie z dôvodu porušenia zásady subsidiarity

V rámci druhého žalobného dôvodu sa uvádza, že Komisia nie je príslušná viesť konanie proti žalobkyniam a vydať napadnuté rozhodnutie. Vzhľadom na rozsiahle vyšetrovanie vedené Bundeskartellamt a vzhľadom na vnútroštátne konanie, ktoré sa nachádza v štádiu tesne pred vydaním rozhodnutia, totiž nie je zjavné, prečo by mal byť Bundeskartellamt nespôsobilý dokončiť vyšetrovacie konanie vo veci, resp. prečo by Komisia mala byť lepšie spôsobilá vykonať napadnuté vyšetrovacie opatrenie.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení

V rámci tretieho žalobného dôvodu sa uvádza, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pretože neobsahuje žiadne vysvetlenie, prečo sa Komisia, s prihliadnutím na zásadu subsidiarity, považuje za oprávnenú viesť vyšetrovanie voči žalobkyniam.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných zakotveného v článku 41 Charty základných práv Európskej únie

V rámci štvrtého žalobného dôvodu sa uvádza, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných a článok 41 Charty základných práv Európskej únie, pretože napadnuté rozhodnutie je neprimerané, porušuje legitímnu dôveru žalobkýň a je v rozpore s požiadavkou nestrannosti a spravodlivosti.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na zneužití diskrečnej právomoci

V rámci piateho žalobného dôvodu sa uvádza, že žiadosť o informácie sa opiera o zneužívajúce úvahy, pretože Komisia vyšetrovacím konaním a predovšetkým napadnutým rozhodnutím sleduje v súčinnosti s Bundeskartellamt cieľ, ktorým je obísť ustanovenia o sankciách za porušenie článku 101 ZFEÚ, ktoré sú upravené v nemeckom práve.

Žaloba podaná 22. novembra 2019 – Liga Nacional de Fútbol Profesional/EUIPO (El Clasico)

(Vec T-809/19)

(2020/C 27/66)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Liga Nacional de Fútbol Profesional (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: C. Casas Feu, abogada)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: Medzinárodný zápis s vyznačením Európskej únie pre obrazovú ochrannú známku El Clasico – Prihláška č. 1 379 292.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 1. októbra 2019 vo veci R 1966/2018-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vydal rozsudok, ktorým pripustí zápis medzinárodnej (kombinovanej) ochrannej známky č. 1 379 292 El Clásico v Európskej únii pre triedu 41 na meno Ligy Nacional de Fútbol Profesional,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 22. novembra 2019 – Nutravita/EUIPO – Pegaso (nutravita Healthy Mind, Body & Soul.)

(Vec T-814/19)

(2020/C 27/67)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nutravita Ltd (Maidenhead, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: H. Dhondt a J. Cassiman, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Pegaso Srl (Negrar, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie nutravita Healthy Mind, Body & Soul. v svetloželenej a čiernej farbe – prihláška č. 16 255 804

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 11. septembra 2019 vo veci R 80/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 47 ods. 2 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 18 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 10 ods. 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 2018/625,
- porušenie článku 71 ods. 1 písm. b) delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 2018/625,
- porušenie článku 71 ods. 1 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 a
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 27. novembra 2019 – Olimp Laboratories/EUIPO – OmniVision (Hydrovision)

(Vec T-817/19)

(2020/C 27/68)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Poľsko) (v zastúpení: M. Kondrat, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: OmniVision GmbH (Puchheim, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Hydrovision – prihláška č. 16 286 841

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 13. septembra 2019 vo veci R 2371/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec EUIPO na nové posúdenie, alebo
- zmenil napadnuté rozhodnutie,
- priznal žalobkyni náhradu trov konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady právnej istoty.

Žaloba podaná 27. novembra 2019 – Dvectis CZ/EUIPO – Yado (Support pillows)**(Vec T-818/19)**

(2020/C 27/69)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobca: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Česká republika) (v zastúpení: J. Svojanovská, právnička)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Yado s.r.o. (Handlová, Slovensko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobca v konaní pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: priemyslový vzor Spoločenstva č. 3 222 504-0001

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 10. septembra 2019 vo veci R 513/2018-3

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Keby Všeobecný súd nevyhovel vyššie uvedenému návrhu, žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že odvolaniu, ktoré podal žalobca 21. marca 2018 sa vyhovie a napadnutý vzor zostáva v platnosti,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie podstatných procesných náležitostí.
-

Žaloba podaná 2. decembra 2019 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready)**(Vec T-819/19)**

(2020/C 27/70)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: R. Peto, lawyer)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Spojené štáty)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa*Dotknutá sporná ochranná známka:* Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu obrazovej ochrannej známky bim ready – Medzinárodný zápis označujúci Európsku únie č. 1 359 265*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. septembra 2019 vo veci R 317/2019-1**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 2. decembra 2019 – Herlyn a Beck/EUIPO – Brillux (B.home)**(Vec T-821/19)**

(2020/C 27/71)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobcovia:* Sonja Herlyn (Grünwald, Nemecko), Christian Beck (Grünwald) (v zastúpení: H. Hofmann, Rechtsanwalt)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobcovia

Dotknutá sporná ochranná známka: Prihláška ochrannej známky Európskej únie B.home – prihláška č. 1 6 961 336

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 24. septembra 2019 vo veci R 373/2019-5

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil alebo zmenil napadnuté rozhodnutie a potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia v konaní č. B2 976 549 z 10. decembra 2018 Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO),
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania,
- stanovil termín ústneho pojednávania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 3. decembra 2019 – Asoliva a Anierac/Komisia

(Vec T-822/19)

(2020/C 27/72)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Španielsko) a Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid) (v zastúpení: V. Rodríguez Fuentes, abogado)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil článok 1 ods. 1 písm. b) vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/1604 z 27. septembra 2019, ktorým sa mení nariadenie (EHS) č. 2568/91 o charakteristikách olivového oleja a oleja z olivových zvyškov a o príslušných analytických metódach (Ú. v. L 250, 2019, s. 14)

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení Zmlúv.

- Žalobkyne sa domnievajú, že tým, že napadnutý akt vychádza z nevyvrátiteľnej domnienky o nezlučiteľnosti kvality olivového oleja, ktorá vedie k uloženiu sankcií, je tento akt v rozpore so zásadou prezumpcie nevinu zakotvenou v článku 48 Charty základných práv Európskej únie.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady právnej istoty.
 - Žalobkyne sa domnievajú, že nevyvrátiteľná domnienka o nezlučiteľnosti založená napadnutým aktom ohrozuje právnú istotu, keďže je založená na metóde, ktorá z dôvodu nepresnosti neumožňuje s dostatočnou istotou predvídať dodržanie vyžadovaného pravidla.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality z hľadiska slobody podnikania.
 - Žalobkyne sa domnievajú, že nevyvrátiteľná domnienka o nezlučiteľnosti založená napadnutým aktom neprimerane obmedzuje slobodu podnikania tým, že stanovuje hranice na základe nepresnej metódy, z ktorej však vyplývajú absolútne dôsledky, pričom nie sú zohľadnené iné existujúce metódy alebo dôkazy.

Uznesenie Všeobecného súdu z 25. novembra 2019 – Lipitalia 2000 a Assograssi/Komisía

(Vec T-189/18) ⁽¹⁾

(2020/C 27/73)

Jazyk konania: taliančina

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 26. novembra 2019 – Stada Arzmittel/EUIPO (Vyobrazenie dvoch vertikálne usporiadaných zakrivených červených prúžkov)

(Vec T-290/19) ⁽¹⁾

(2020/C 27/74)

Jazyk konania: nemčina

Predseda šiestej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 213, 24.6.2019.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK